

رساله به افسسیان

مشخصات رساله افسسیان:

هدف:

تقویت ایمان ایمانداران افسس با شرح ماهیت و هدف کلیسا، یعنی بدن مسیح.

نویسنده:

پولس

گیرندگان:

کلیسای افسس، و همه ایمانداران در هر جا

تاریخ نگارش:

در حدود ۶۰ م، از شهر روم طی مدتی که در آنجا زندانی بود.

علت نگارش:

این نامه برای مقابله با مشکل یا بدعتی در کلیساها نوشته نشده است. این نامه که تیخیکوس حاملش بود، برای تقویت و تشویق کلیساهای این منطقه فرستاده شد. پولس بیش از سه سال در افسس ماند. در نتیجه، رابطه نزدیکی با ایمانداران آنجا داشت. پولس برای آخرین بار رهبران کلیسای افسس را در میلتس ملاقات کرد (اعمال ۱۷:۲۰-۳۸)؛ این ملاقات بسیار آندوده بار بود چون پولس آنها را برای همیشه ترک می کرد. از آنجا که هیچ اشاره خاصی به اعضا یا مشکلات کلیسای افسس نشده و چون کلمه «در افسس» (۱:۱) در نسخه های قدیمی تر وجود ندارد، شاید منظور پولس، نوشتن نامه ای عمومی بوده، یعنی نامه ای که می بایست در تمام کلیساهای آن منطقه قرائت شود.

کلیساها انواع و اشکال مختلف دارند: به شکل جلسات مخفی در منازل؛ به شکل گروه های کاملاً آشکار در آمفی تاترها؛ به شکل جلسات پرستشی که طی آن هزاران نفر دور محراب جمع می شوند در حالی که انبوهی از جمعیت آنها را از طریق تلویزیونهای مدار بسته تماشا می کنند؛ به شکل گروه های چند نفری که در شهرها در مقابل فروشگاه های زانو زده، دعا می کنند. ساختمانها مختلفند، اما کلیسا محدود به ساختمان نمی شود. کلیسای

عیسی مسیح انسانها هستند، انسانهایی از هر نژاد و ملیتی که از آن او می باشند و او را دوست دارند و خود را وقف خدمت به او کرده اند.

«قدمت کلیسا» به پنطیکاست بازمی گردد (اعمال ۲). کلیسا در اورشلیم متولد شد و در اثر خدمت رسولان و ایمانداران اولیه بسرعت به مناطق دیگر راه یافت. جفا منجر به پخش شدن کلیسا شد و بدین ترتیب، آتش انجیل به دیگر شهرها و اقوام سرایت کرد. پولس و همکارانش طی سه سفر متهورانه، جماعت های محلی را در بین اهالی شهرهای غیریهودی بنیاد نهادند.

یکی از برجسته ترین کلیساهای افسس تأسیس شد. پولس آن را در سال ۵۳ میلادی بنا نهاد. اما یک سال بعد، طی سفر سومش، دوباره به آنجا بازگشت و به مدت سه سال در آنجا ماند و به نحو بسیار مؤثری به موعظه و تعلیم پرداخت (اعمال ۱۹:۱-۲۰). در فرصت دیگری، او رهبران کلیسای افسس را ملاقات کرد، و تیموتائوس را برای رهبری کلیسا جهت خدمت به آنجا فرستاد (تیموتائوس ۳:۱). درست چند سال بعد، پولس را همچون زندانی به روم بردند. او در آنجا با نمایندگان کلیساهای مختلف دیدار می کرد. در بین آنها، تیخیکوس از افسس نیز بود. پولس این نامه را به کلیسای افسس نوشت و آن را به دست تیخیکوس فرستاد. در این نامه چیزی برای مقابله با بدعت یا برخورد با مشکل خاصی نوشته نشده است؛ رساله به افسسیان یک نامه تشویقی است. در این نامه پولس ماهیت و جلوه کلیسا را تشریح می کند، و ایمانداران را دعوت می کند تا مثل بدن زنده مسیح روی زمین عمل کنند.

پولس پس از سلام و درودی گرم (۱:۱ و ۲)، بر ماهیت کلیسا تأکید می گذارد، یعنی این حقیقت پرشکوه که ایمانداران در مسیح غرق در الطاف خدا شده اند (۱:۳-۸)، برای جلال انتخاب گشته اند (۹:۱-۱۲)، با روح القدس مَهر شده اند (۱۳:۱ و ۱۴)، از قدرت او آکنده گردیده اند (۱۵:۱-۲۳)، از لعنت و اسارت گناه رهایی یافته اند (۲:۱-۱۰)، و به خدا نزدیک شده اند (۲:۱۱-۱۹). به عنوان قسمتی از «خانه» خدا، ما در کنار انبیا، رسولان، یهودیان، غیریهودیان، و مسیح می ایستیم (۲:۲-۱۱:۳). سپس، گویی با به یاد آوردن تمام کارهای خدا، احساسات بر او چیره شده، وارد پرستشی خودجوش می شود و از آنها دعوت می کند تا زندگی نزدیکی با مسیح داشته باشند (۳:۱۲-۲۱).

آیه کلیدی:

«ما همه اعضای یک بدنیم و در همگی ما یک "روح" ساکن است، یعنی روح القدس؛ و همه ما برای رسیدن به یک امید دعوت شده‌ایم، یعنی به آن جلالی که خدا برای ما تدارک دیده است» (۴:۴).

افراد مهم:

پولس، تیخیکوس

محل‌های مهم:

غلاطیه، اورشلیم

جنبه‌های خاص:

تصاویر مختلفی از کلیسا نشان داده می‌شود: بدن، هیکل، سر مکشوف خدا، انسان جدید، عروس، و سرباز. این رساله، به یک نامه عمومی تبدیل شد که در بین بسیاری از کلیساهای اولیه توزیع گردید.

سپس توجه خود را معطوف به مفهوم قرار داشتن در بدن مسیح، یعنی کلیسا، می‌کند. ایمانداران باید در وقف به مسیح و استفاده از عطایای روحانی با هم اتحاد داشته باشند (۱:۴-۱۶). ایمانداران باید از بالاترین معیارهای اخلاقی برخوردار باشند (۹:۶-۱۷:۴). این معیارها در زندگی فردی به معنای پس زدن هر نوع عمل بت پرستانه (۱۷:۴-۲۰:۵)، و در زندگی خانوادگی، به معنای اطاعت و محبت دوجانبه می‌باشد (۲۱:۵-۹:۶).

بعد پولس به آنها یادآوری می‌کند که کلیسا دائماً در جنگ با نیروهای تاریکی است، و برای مقابله با آنها باید از هر نوع سلاح روحانی استفاده کند (۶:۱۰-۱۷). او نامه را با طلب دعا، شرح مأموریت تیخیکوس، و دعای فیض خاتمه می‌دهد (۱۸:۶-۲۴).

وقتی این رساله را که شرح ماهرانه‌ای از کلیساست می‌خوانید، خدا را به‌خاطر تنوع و اتحاد در خانواده او شکر گویند، و برای خواهران و برادران خود در سرتاسر دنیا دعا کنید، و خود را به اعضای کلیسای محلی نزدیک سازید.

تقسیم‌بندی کلی

۱- اتحاد در مسیح

(۱:۱-۲۱:۳)

۲- اتحاد در کلیسا

(۱:۴-۲۴:۶)

در این نامه، پولس به شرح برکات عالی می‌پردازد که ما از طریق مسیح دریافت می‌کنیم، و به کلیسا به‌عنوان بدن، هیکل، عروس، و سرباز اشاره می‌کند. همه اینها یگانگی هدف ایمانداران را بیان می‌کند و نشان می‌دهد که به چه نحو هر عضو منفرد بخشی از کلیساست که با بقیه بخشها همگام کار می‌کند. ما در زندگی شخصی خود باید سعی کنیم تا بدگویی، شایعه‌پراکنی، انتقاد، حسادت، خشم، و دلخوری را ریشه کن سازیم، چون اینها موانعی بر سر راه اتحاد در کلیسا هستند.

موضوعات مهم

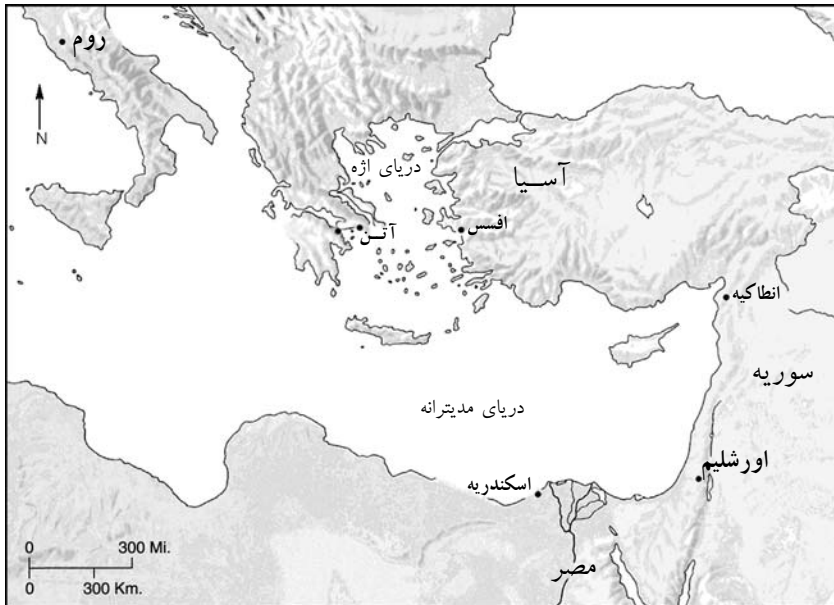
موضوع	توضیحات	اهمیت
هدف خدا	مطابق با نقشه ازلی خدا که از محبت او سرچشمه می‌گیرد، او به نجات ما جهت بخشیده، آن را حفظ می‌کند و به کمال می‌رساند.	وقتی با ایمان آوردن به مسیح به محبت او پاسخ می‌دهیم، هدف او تبدیل می‌شود به رسالت ما. آیا شما خود را برای انجام هدف خدا وقف کرده‌اید؟
مسیح برتر از هر چیز	مسیح به‌عنوان معنای اصلی عالم حیات و مرکز تاریخ مورد ستایش است. او سر بدن، یعنی کلیساست.	از آنجا که مسیح در مرکز هر چیز قرار دارد، قدرت او باید در مرکز وجود ما باشد. برای تسلط قدرت او بر شما، تمام اولویت‌های زندگی خود را تحت کنترل او قرار دهید.
کلیسای زنده	ماهیت کلیسا را نشان داده می‌شود. کلیسا تحت کنترل مسیح یک بدن زنده، یک خانواده، یک خانه مسکونی است. خدا به‌وسیله روح‌القدس، توانایی‌های خاصی به ایمانداران می‌بخشد.	ما بخشی از بدن مسیح هستیم، و باید در اتحادی حیاتی با او زندگی کنیم. اخلاق و رفتار ما باید با این رابطه تازه هماهنگی داشته باشد. توانایی‌های خدادادی خود را برای تقویت ایمانداران به کار بگیرید. وظیفه خود را در کلیسای زنده به انجام برسانید.
خانواده جدید	از آنجا که خدا توسط مسیح جریمه گناهان ما را پرداخت و ما را بخشید، با او مصالحه داده شده‌ایم و به او نزدیک شده‌ایم. ما جامعه‌ای جدید و خانواده‌ای جدید هستیم. اتحاد با مسیح مستلزم این است که یکدیگر را اعضای یک خانواده بدانیم.	ما در مسیح یک خانواده هستیم، پس نباید هیچ حائلی، هیچ گروه‌بندی، هیچ اساسی برای تبعیض وجود داشته باشد. همه ما به او تعلق داریم، پس باید با یکدیگر در صلح زندگی کنیم.
اخلاق و رفتار مسیحی	پولس همه مسیحیان را تشویق می‌کند تا زندگی‌ای پویا و توأم با حکمت داشته باشند، چون این امتیازها موجب می‌شود که مسؤولیت‌هایی که به عهده یک خانواده قرار دارد، به نحو احسن انجام شود. ما به‌عنوان اجتماعی جدید، باید معیارهای جدید مسیح را داشته باشیم.	خدا روح قدوس خود را در اختیار ما قرار می‌دهد تا زندگی کردن به روش او برای ما امکان‌پذیر شود. برای اینکه بتوانیم از قدرت او استفاده کنیم، باید امیال ناپاک خود را کنار بگذاریم و قدرت حیات تازه او را از آن خود سازیم. خواست خود را تسلیم مسیح کنید، و در پی محبت کردن به دیگران باشید.

۱- اتحاد در مسیح

از طرف من، پولس، که به خواست خدا رسول عیسی مسیح می‌باشم، به شما مسیحیان عزیز شهر افسس که همیشه به خداوند ما عیسی مسیح وفادارید.

موقعیت جغرافیایی افسس

افسس به لحاظ موقعیت سوق‌الجیشی و بندری، در ردیف بندر اسکندریه در مصر و انطاکیه در سوریه قرار داشت. این شهر در غربی‌ترین حاشیه آسیای صغیر واقع بود (ترکیه فعلی) و روی مسیر اصلی از روم تا مشرق‌زمین، مهم‌ترین بندر در دریای اژه بود.

۱:۱ افسس یکی از پنج شهر بزرگ امپراتوری روم محسوب می‌شد، در ردیف شهرهای روم، قرتس، انطاکیه و اسکندریه. پولس برای بار اول طی سفر دوم بشارتی از افسس دیدار کرد (اعمال ۱۸:۱۹-۲۱) و در طی سفر سوم، تقریباً سه سال در آنجا ماند (اعمال ۱۹). مدتی بعد از آن، مجدداً رهبران کلیسای افسس را در میلیتس ملاقات کرد (اعمال ۲۰:۱۶-۳۸). افسس مرکز تجاری، سیاسی، و مذهبی در تمام آسیای صغیر بود. معبد الهه آرتیمیس (یا دیانا) در این شهر قرار داشت.

۱:۱ پولس به افسسیان می‌گوید: «همیشه به خداوند ما عیسی مسیح وفادارید»؛ افسسیان به چه صفت عالی معروف بودند! چنین عنوانی باعث افتخار هر ایماندار است. اگر این ویژگی در شما باشد، دیگران چه طرز فکری درباره شما خواهند داشت؟ در تمام مراحل زندگی در ایمان خود به مسیح استوار بمانید؛ وفادارانه حتی در مسائل جزئی زندگی نیز از خدا اطاعت کنید؛ و مانند افسسیان، به وفاداری به مسیح شناخته خواهید شد.

۱:۱ پولس از میان دیوارهای زندان این نامه را به کلیسای افسس نوشت، تا به آنها تعالیم عمیقی بدهد درباره چگونگی تقویت اتحاد در کلیسا و حفظ آن. او می‌خواست این اطلاعات مهم و مکتوب در بین کلیساها بچرخد چون او در زندان بود و نمی‌توانست شخصاً کلیساها را ملاقات کند. پولس به هیچ مشکل خاصی یا به اوضاع و احوال کلیسای مشخصی اشاره نمی‌کند، و به اشخاص معینی سلام نمی‌فرستد. این نامه احتمالاً یک نامه عمومی بوده است، یعنی به مقصد افسس و کلیساهای مناطق مجاور آن فرستاده شده است.

۱:۱ در حدود سی سال بود که پولس مسیحی شده بود. او سه سفر بشارتی کرده و کلیساهایی را در تمامی حاشیه دریای مدیترانه تأسیس کرده بود. وقتی این نامه را به افسسیان می‌نوشت، در خانه خود در روم زندانی بود (مراجعه کنید به اعمال ۱۶:۲۸). او گرچه زندانی بود، اما آزاد بود که با افراد ملاقات داشته باشد و نامه بنویسد. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره پولس، مراجعه کنید به تاریخچه زندگی او در اعمال فصل ۹.

۲:۱
روم ۷:۱
تیظ ۴:۱

از درگاه پدرمان خدا، و خداوندمان عیسی مسیح، طالب رحمت و آرامش برای شما هستیم.

فیض عظیم خدا

۳:۱
افس ۲:۱؛ ۲:۲
۴:۱
تسا ۱۳:۲
۱بطر ۲۰:۱

چقدر باید خدا را شکر کنیم، خدایی که پدر خداوند ما عیسی مسیح است، و همهٔ برکات آسمانی را به ما ارزانی داشته، به این دلیل که ما از آن مسیح هستیم. خدا از زمانهای بسیار دور، حتی پیش از آنکه جهان را بیافریند، ما را برگزید تا در

هویت واقعی ما در مسیح

ما کاملاً «بی‌گناه» محسوب می‌شویم. هیچ محکومیت و مجازاتی در انتظار ما نیست. از سلطه گناه و مرگ آزاد شده‌ایم. بوسیله عیسی مسیح مورد قبول او واقع شده‌ایم. پاک و مقدس هستیم. بار دیگر زنده خواهیم شد. از تلاش برای نجات یافتن از طریق اعمال نیک، آزاد شده‌ایم. تبدیل به شخص جدیدی شده‌ایم. ما از عدالت خدا برگشته‌ایم. با تمامی ایمانداران در مسیح یکی شده‌ایم. همه برکات آسمانی از آن ما شده است. ما پاک و مقدس هستیم و سراپا مدیون محبت خدا هستیم. متعلق به مسیح هستیم. گناهان ما برداشته شده و ما بخشیده شده‌ایم. ما برای همیشه با مسیح زندگی خواهیم کرد؛ ما برای خدا همچون هدیه شده‌ایم. بوسیله روح‌القدس مظهر شده‌ایم تا مشخص شود که متعلق به مسیح هستیم. خدا ما را از مرگ روحانی زنده ساخته و همراه مسیح، عزت و جلال بخشیده است. خدا به ما زندگی جدیدی بخشیده است. مسیح ما را به خدا نزدیک کرده است. ما برکات عظیمی را دریافت خواهیم کرد. می‌توانیم بدون ترس و واهمه به حضور خدا بیاییم. ما عضوی از بدن مسیح، یعنی کلیسا هستیم. ما همه چیز داریم چون مسیح را داریم؛ وجود ما از حضور خدا لبریز است. ما از امیال و خواسته‌های ناپاکمان آزاد شده‌ایم. جلال جاودانی از آن ما خواهد بود.

رومیان ۲۴:۳
رومیان ۱:۸
رومیان ۲:۸
۱قرنتیان ۲:۱
۱قرنتیان ۳۰:۱
۱قرنتیان ۲۲:۱۵
۲قرنتیان ۱۷:۳
۲قرنتیان ۱۷:۵
۲قرنتیان ۲۱:۵
غلاطیان ۲۸:۳
افسسیان ۳:۱
افسسیان ۴:۱
افسسیان ۶و۵:۱
افسسیان ۷:۱
افسسیان ۱۱و۱۰:۱
افسسیان ۱۳:۱
افسسیان ۶:۲
افسسیان ۱۰:۲
افسسیان ۱۳:۲
افسسیان ۶:۳
افسسیان ۱۲:۳
افسسیان ۳و۲۹:۵
کولسیان ۱۰:۲
کولسیان ۱۱:۲
۲تیموتائوس ۱۰:۲

این آیات مسیح را در مقام حاکم بر همه چیز در پیروزی و جلال نشان می‌دهند.

۴:۱ پولس می‌فرماید: «خدا ما را برگزید»، تا تأکید کند که نجات کاملاً از خداست. ما به سبب کارهای ثواب یا شایستگی‌های خود، نجات نیافته‌ایم، بلکه خدا از روی بخشندگی، مجاناً آن را به ما بخشید. ما هیچ دخالتی در تصمیم خدا برای نجات خود نداشته‌ایم؛ او مطابق با نقشه خود، نجات

۳:۱ آسمان یعنی چه؟ آسمان محل سکونت خدا است. «همه برکات آسمانی» یعنی همه چیزهای خوبی که خدا به ما می‌دهد، نظیر نجات، عطایای روح، قدرت انجام اراده خدا، امید به سپری کردن جاودانگی با مسیح. چون ما رابطه نزدیکی با مسیح داریم، می‌توانیم هم‌اکنون نیز از این برکات بهره‌مند شویم. سایر اشارات به آسمان را در این رساله می‌توان در این آیات یافت: ۱: ۲۰؛ ۲: ۶؛ ۳: ۱۰.

اثر آن فداکاری که مسیح در راه ما کرد، از آن او گردیم. خدا از همان زمان، اراده نمود تا ما را در نظر خود پاک سازد بطوری که حتی یک لکه نیز در ما یافت نشود، تا وقتی در حضور او حاضر می شویم، سراپا مدیون محبت او باشیم. ^۵نقشه غیر قابل تغییر خدا همواره این بوده است که ما را در خانواده الهی خود به فرزند بی پذیرد؛ و برای این منظور، عیسی مسیح را فرستاد تا جاننش را در راه ما فدا کند. علت این تصمیم فقط این بود که خدا اراده کرده بود این لطف را در حق ما بکند! ^۶پس خدا را ستایش می کنیم که تا این حد ما را دوست داشته و تا این اندازه در حق ما لطف کرده است، آن هم فقط بخاطر اینکه متعلق به فرزند عزیز او مسیح هستیم. ^۷لطف و فیض خدا نسبت به ما بقدری زیاد بود که حتی حاضر شد به قیمت خون فرزندش تمام گناهان ما را ببخشد و ما را نجات دهد، ^۸ و سیل برکات و الطاف خود را بسوی ما جاری سازد. آه، که حکمت او چه عظیم است و درک او از نیاز ما چه عالی است!

^۹خدا نقشه نهان خود را بر ما آشکار ساخت، نقشه ای که در اثر لطف خود، از زمانهای دور طرح کرده بود؛ او نقشه خود را آشکار ساخت تا ما نیز بدانیم که او به چه منظور مسیح را به جهان فرستاد. ^{۱۰}«قصده خدا این بود که وقتی زمان معین فرا برسد، همه ما را در هر جا که باشیم، چه در آسمان و چه بر زمین، با هم در مسیح گرد

۵:۱
روم ۲۹:۱۵-۸

۶:۱
روم ۲۴:۳
کول ۱۳:۱

۷:۱
اقرن ۲۰:۶
کول ۱۴:۱
عبر ۱۲:۹
مکا ۹:۵

۹:۱
کول ۲۶:۱ و ۲۷؛ ۲:۲

۱۰:۱
مر ۱۵:۱
غلا ۴:۴
کول ۲۰:۱

گناهان بر اساس ریختن خون حیوانات صورت می گرفت (لاویان ۱۷:۱۱، ریخته شدن خون حیوان). حالا بخشش ما براساس ریخته شدن خون عیسی است، چون او مُرد؛ و او قربانی آخر و بی نقص بود (همچنین مراجعه کنید به رومیان ۵:۹؛ افسسیان ۱۳:۲؛ کولسیان ۱:۲۰؛ عبرانیان ۹:۲۲؛ اپطرس ۱:۱۹).

۸:۱ فیض آن لطف بی شائبه و ایثارگرانه خدا است به کسانی است که ایشان را نجات می دهد. ما نه می توانیم آن را با شایستگی خود به دست آوریم و نه استحقاق آن را داریم. با هیچ تلاش مذهبی یا اخلاقی نمی توان آن را به دست آورد، چون فیض فقط از محبت و رحمت خدا سرچشمه می گیرد. بدون فیض رایگان خدا، هیچ کس نمی تواند نجات پیدا کند. **۹:۱ و ۱۰** خدا نقشه اش را عمداً به شکل راز مخفی نکرده بود؛ مسأله این بود که انسانها نقشه او را نمی توانستند کاملاً درک کنند مگر زمانی که مسیح از مردگان بر خاست. مقصود نهان خدا از فرستادن مسیح این بود که یهودیان و غیریهودیان را در بدنی که مسیح سر آن است، یکی سازد. هنوز بسیاری از مردم نقشه خدا را درک نمی کنند، اما «وقتی زمان معین فرا برسد» خدا همه ما را گرد می آورد تا همواره با او بسر ببریم؛ آنگاه همگان به نقشه خدا پی خواهند برد. در آن روز، همه مردم در برابر

راه ما از زانی داشت. بنابراین، هیچ جای فخر و غرور به خاطر دریافت نجات وجود ندارد. سر نجات از ازل یعنی خیلی پیش از اینکه آفریده شویم، در فکر خدا وجود داشت. درک این حقیقت که خدا ما را می پذیرد، مشکل است، اما به واسطه مسیح، ما در نظر خدا مقدس و بی گناه هستیم. خدا شما را بر گزید، و وقتی به واسطه مسیح از آن خدا می شوید، خدا طوری به شما نگاه می کند که گویی هرگز گناه نکرده اید.

۵:۱ خدا ما را به فرزند خود پذیرفته است. از طریق فدیه عیسی، او ما را وارد خانواده خود کرده و با مسیح وارث خود ساخته است (رومیان ۸:۱۷). طبق قوانین روم، فرزندخوانده مانند فرزند واقعی، از تمامی حقوق و مزایای پدر برخوردار می شد. پولس از این اصطلاح استفاده می کند تا نشان دهد تا چه حد رابطه ما با خدا محکم است. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره فرزند خدا شدن، مراجعه کنید به غلاطیان ۴:۵-۷.

۷:۱ در قرن اول وقتی می خواستند درباره مرگ مسیح صحبت کنند، به خون مسیح اشاره می کردند. مرگ او بیانگر دو واقعیت پرشکوه است: فدیه و بخشش گناهان. **فدیه** بهایی بود که برای آزادی یک برده پرداخت می شد (لاویان ۲۵:۴۷-۵۴). مسیح با مرگ خود، بهای آزادی ما را از اسارت گناه پرداخت. در دوره عهدعتیق، بخشش

آورد تا همواره با خدا بسر ببریم.^{۱۱} علاوه بر این، بخاطر آن فداکاری که مسیح در راه ما کرده است، ما برای خدا همچون هدیه‌ای شده‌ایم که مورد پسند اوست، زیرا نقشه‌ عالی خدا از همان ابتدا این بود که ما را برگزیند تا از آن او گردیم، و چنانکه ملاحظه می‌کنیم، او این نقشه را تحقق بخشیده است.^{۱۲} مقصود خدا از این عمل این بود که ما بعنوان نخستین کسانی که به مسیح ایمان آوردیم، او را برای لطفی که در حق ما نموده است، تمجید و ستایش کنیم.

^{۱۳} بسبب فداکاری مسیح، همه شما نیز که پیغام نجات بخش انجیل را شنیدید و به مسیح ایمان آوردید، بوسیله روح القدس مُهر شدید تا مشخص شود که متعلق به مسیح هستید. خدا از زمانهای گذشته، وعده داده بود که روح القدس را به همه ما مسیحیان عطا کند؛^{۱۴} و حضور روح القدس در ما، ضمانت می‌کند که خدا هر چه وعده داده است، به ما عطا خواهد فرمود. مهر روح خدا بر ما، نمایانگر اینست که خدا ما را باز خرید کرده و ضمانت نموده است که ما را به حضور خود ببرد. این نیز دلیل دیگری است برای آنکه خدای شکوهمند خود را سپاس گوئیم!

دعای پولس برای ایمانداران افسس

^{۱۵} به همین دلیل، از زمانی که از ایمان استوار شما به عیسای خداوند و از محبتی که نسبت به همه برادران خود دارید، آگاه شدم،^{۱۶} دائماً برای وجود شما خدا را سپاس می‌گویم. همچنین، برای شما دعا می‌کنم و از خدا که پدر پر جلال خداوندان عیسی مسیح است، درخواست می‌کنم که به شما حکمت عطا نماید تا

هر قدر هم گناه به بار آورد، نمی‌تواند هیچ مانعی در برابر قصد خدا برای نجات شما ایجاد کند.

۱۴:۱ روح القدس ضمانت می‌کند که خدا هر چه را که وعده داده، به انجام خواهد رساند. روح القدس در حکم پیش‌پرداخت است؛ یا همچون امضایی است در پای قرارداد برای تأیید مطالب آن. روح القدس اطمینان ماست به حیات ابدی با تمامی برکات آن. در زندگی فعلی، روح القدس کار می‌کند تا زندگی ما را تغییر دهد، و این بیعانه‌ای است از همه آن تغییراتی که در ابدیت تجربه خواهیم کرد (مراجعه کنید به ۲ قرتیان ۱: ۲۲).

۱۶:۱ و ۱۷:۱ دعای پولس برای افسسیان این بود که آنها حقیقتاً درک کنند مسیح کیست. مسیح هدف و الگوی ماست، و هر چه بیشتر او را بشناسیم، بیشتر شبیه او خواهیم شد. زندگی عیسی را در کتاب مقدس بخوانید تا در پایید مسیح دو هزار سال پیش چه کسی بوده است؛ در دعا نیز شخصیت او را برای زمان حال بشناسید. شناخت شخصی از مسیح منجر به تغییر و تبدیل زندگی شخص می‌شود.

عیسای خداوند زانو خواهند زد، هم به خاطر محبتی که به او دارند و هم به خاطر ترس از قدرت او (فیلیپیان ۲: ۱۰ و ۱۱).
۱۱:۱ وقتی بچه‌های کوچک هدیه مخصوصی می‌گیرند، چقدر خوشحال به نظر می‌رسند؛ شادی در چشمانشان موج می‌زند و لبخند خوشحالی بر لبهایشان نقش می‌بندد. ما بزرگسالان به‌ندرت چنین شادی‌های عمیقی را تجربه می‌کنیم. اما خود ما هدایایی هستیم که باعث پدید آمدن شادی بی‌نهایت بزرگتر و بیشتری در قلب خدا می‌شویم. به خاطر کاری که مسیح برای ما کرد، خدا ما را با شادی می‌پذیرد. هر وقت احساس کردید زندگی‌تان ارزش زیادی برای کسی ندارد، به یاد بیاورید که از نظر خدا شما هدیه‌ای استثنایی هستید، هدیه‌ای پر بها که مایه شادی عظیم خداست.
۱۱:۱ خدا نقشه نجات را از زمانهای بسیار دور در ذهن خود داشت و همان را عملی کرد. خدا حاکم است؛ او مسلط است. هر گاه در زندگی دچار آشفتگی شدید، با تفکر در باره این حقیقت که عیسی خداوند است، و خدا کنترل امور را در دست دارد، آرامی بیابید. شیطان

بطور روشن و کامل درک کنید که عیسی کیست و چه فداکاریهایی در حق شما انجام داده است.^{۱۸} دعا می‌کنم که چشمان باطن شما روشن شود تا بتوانید گوشه‌ای از برکاتی را که خدا برای آینده‌ما در نظر گرفته است ببینید، و به این حقیقت پی ببرید که ارثی که خدا برای مؤمنین تدارک دیده، چقدر پرشکوه و غنی است.^{۱۹} همچنین، دعا می‌کنم تا درک کنید که قدرت خدا برای کمک به مؤمنین چقدر عظیم است. این همان قدرتی است که مسیح را پس از مرگ، زنده کرد و او را در برترین مقام آسمانی، در دست راست خدا قرار داد،^{۲۱} مقامی که برتر از منزلت هر پادشاه و رئیس و سلطان و رهبر این دنیاست. بلی، مقام او بسیار شکوهمندتر از هر مقام دیگری، چه در این دنیا و چه در دنیای آینده می‌باشد.^{۲۲} خدا همه چیز را زیر پایهای مسیح قرار داد، و او را مقرر کرد تا رئیس و سرپرست کلیسا باشد،^{۲۳} کلیسایی که در حکم بدن اوست و او آن را از حیات و وجود خود لبریز می‌سازد. او سرچشمه و عطا کننده همه چیز در همه جاست.

۱۸:۱
اعما ۱۸:۲۶
افس ۱۱:۱ : ۴:۴

۱۹:۱
افس ۱۶:۷،۳ : ۱۰:۶
فیل ۲۱:۳
۲۰:۱
اعما ۲۴:۲
۲۱:۱
فیل ۹:۲
۲۲:۱
کول ۱۹:۲

۲۳:۱
افس ۱۹:۱۱،۳ : ۱۰:۴

کسانی که در گناه مرده بودند، زنده شدند

۲ روزگاری شما نیز بعلت خطایا و گناهانتان، زیر لعنت خدا قرار داشتید و محکوم به مرگ ابدی بودید.^۲ شما هم مانند دیگران غرق در گناه بودید و شیطان را اطاعت می‌کردید، شیطانی که رئیس نیروهای پلید است و هم

۱:۲
افس ۵:۲
۲:۲
افس ۸:۶،۵ : ۱۰:۶

نیست بلکه کلیساست. مسیح سر است و ما بدن او هستیم (پولس همانطور که در سرتاسر رساله به افسسیان از این استعاره استفاده می‌کند، در رومیان ۱۲:۴ و ۵؛ اقرتینیان ۱۲-۱۲:۲۷؛ و کولسیان ۳:۱۵ نیز آن را بکار می‌برد). تمثیل بدن نشان‌دهنده اتحاد کلیسایی است. هر عضو در جینی که مشغول خدمت به مسیح در دنیاست، به اعضای دیگر نیاز دارد.

۲:۲ ترجمه تحت‌اللفظی این عبارت، «رئیس قدرت هوا» می‌باشد. خوانندگان نامه پولس، «رئیس قدرت هوا» را شیطان و نیروهای تاریکی می‌دانستند و فکر می‌کردند که آنها در حد واسط بین زمین و آسمان سکونت دارند. از این رو تصور می‌کردند شیطان بر دنیای تاریکی یعنی ارواح ناپاک و کسانی که بر ضد مسیح هستند، حکمرانی می‌کند. «شیطان» یعنی «دشمن». شیطان همچنین ابلیس (۲۷:۴) و رئیس ارواح ناپاک (مرقس ۲۲:۳) نامیده شده است. مسیح با قیامش بر شیطان و قدرت او پیروز شد. بنابراین عیسی مسیح برای همیشه سلطان کل جهان است؛ شیطان فقط برای مدتی سلطان قسمتی از دنیاست یعنی سلطان کسانی که او را پیروی می‌کنند.

۱۹:۱ و ۲۰ دنیا از قدرت اتم واهمه دارد، اما ما متعلق به خدای کل جهان هستیم، خدایی که نه تنها قدرت اتمی را بوجود آورد، بلکه همچنین عیسی مسیح را از مردگان بر خیزانید. ما دیگر نباید احساس ناتوانی بکنیم. قدرت بی‌ظنیر او پیش روی ما که به او ایمان داریم، قرار دارد. ۲۰-۲۲ مسیحی که از مردگان بر خیزانیده شد، هم‌اکنون رئیس و سرپرست کلیسا، و بالاترین قدرت حاکم بر کل دنیاست. مسیح، یعنی مسح شده خدا، کسی است که قوم اسرائیل انتظارش را می‌کشیدند، کسی که قرار بود به وضعیت نابسامان آنها خاتمه دهد. ما مسیحیان می‌توانیم خاطر جمع باشیم که خدا پیروزی نهایی را کسب کرده و بر همه چیز کنترل دارد. ما دیگر نباید از چیزی هراس داشته باشیم، از پیشوایان مستبد، ملت‌ها، مرگ، یا حتی خود شیطان. قرارداد مهر و امضا شده است؛ ما فقط برای تحویل آن برای مدتی صبر می‌کنیم. در رومیان ۸:۳۷-۳۹ پولس می‌گوید هیچ چیز نمی‌تواند ما را از خدا و از محبت او جدا سازد.

۲۲:۱ و ۲۳ وقتی رساله به افسسیان را می‌خوانید، اهمیت دارد به خاطر داشته باشید که مخاطب نامه یک شخص

<p>۳:۲ غلا ۱۶:۵ تیط ۳:۳</p>	<p>اکنون در قلب مخالفین خدا عمل می کند. ^۳ ما نیز همگی مانند آنها بودیم. طرز زندگی ما، نشان دهنده ذات ناپاک ما بود. ما اسیر هوسها و افکار کثیف خود بودیم و دست به هر کار زشتی می زدیم. ما با همین طبیعت سرکش به دنیا آمدیم و درست مانند دیگران، زیر خشم و غضب خدا بودیم.</p>
<p>۴:۲ یو ۱۶:۳ روم ۱۲:۱۰ افس ۷:۱ ۵:۲ روم ۶:۵؛ ۴:۶</p>	<p>^۴ اما خدا که لطف و رحمتش بیش از حد تصور ماست، ما را آنقدر دوست داشت ^۵ که به ما عمر دوباره داد؛ زیرا ما بسبب گناهانمان، روحاً مرده بودیم و می بایست تا به ابد دور از خدا بسر ببریم. اما وقتی خدا مسیح را پس از مرگ زنده کرد، به ما نیز عمر دوباره داد. پس ما صرفاً در اثر لطف و فیض خدا نجات پیدا کرده ایم. ^۶ بلی، او به دلیل کاری که مسیح برای ما کرد، ما را از این مرگ روحانی زنده ساخت و همراه مسیح، عزت و جلال بخشید. از اینرو، اکنون جای</p>
<p>۶:۲ افس ۲۰، ۳:۱ کول ۱۲:۲</p>	

بعد از ایمان	قبل از ایمان	زندگی ما قبل و بعد از ایمان آوردن به مسیح
غرق محبت خدا هستیم رحمت خدا بر ما طالع شده و نجات را داریم پیرو مسیح و راستی هستیم فرزندان خدا هستیم در مسیح آزادیم تا محبت و خدمت کنیم، و با او در جاهای آسمانی نشسته ایم از موت رها شده به جلال رسیده ایم محبتی که شایسته آن نیستیم، نصیب ما شده است حیات روحانی جدیدی نصیب ما شده است	زیر لعنت خدا بودیم به خاطر گناهانمان محکوم به مرگ ابدی بودیم ما نیز مانند بقیه مردم زندگی می کردیم دشمن خدا بودیم برده شیطان بودیم تابع هوسها و افکار ناپاک خود بودیم زیر غضب خدا بودیم روحاً مرده بودیم	

ایمان به مسیح در حضور خدا «پاک و بی عیب» محسوب می شویم (رومیان ۳: ۲۱ و ۲۲)، نه به این معنا که خدا ما را از دنیا خارج می کند یا ما را به آدم آهنی تبدیل می کند، بلکه به این معنا که ما هنوز هم حس می کنیم که گناه کردن را دوست داریم و گاهی نیز مرتکب گناه می شویم. تفاوت زندگی پیش از ایمان و بعد از آن در این است که قبل از مسیحی شدن، ما اسیر طبیعت گناه آلود خود بودیم، اما حالا ترجیح می دهیم برای مسیح زندگی کنیم (همچنین مراجعه کنید به غلاطیان ۲: ۲۰).

۶:۲ با استناد به قیام مسیح، ما می دانیم که بدنهائی ما نیز از مردگان برخیزانیده خواهد شد (۱ قرنتیان ۱۵: ۲-۲۳) و حالا خدا این قدرت را به ما داده تا زندگی خداپسندانهای داشته باشیم (افسیان ۱: ۱۹). این مفاهیم در ذهن پولس ترکیب می شود و او را بر می انگیزد تا بگوید که خدا ما را سرفراز فرمود و در قلمرو آسمانی با مسیح نشانید. زندگی ابدی ما در مسیح قطعی است، چون در قدرت پرشکوه او سهیم شده ایم.

۳:۲ این حقیقت که همه مردم، بدون استثنا، مرتکب گناه می شوند، حاکی از طبیعت گناه آلود هر انسانی است. آیا این بدان معناست که اشخاص غیرمسیحی هیچ یک انسانهای خوبی نیستند؟ البته که نه! بسیاری از مردم در حق دیگران خوبی می کنند. به طور نسبی، بسیاری از مردم پای بند اصول اخلاقی هستند و انسانهایی مهربان، تابع قوانین و غیره می باشند. اگر این گروه از مردم را با جنایت کاران مقایسه کنیم، خواهیم دید حقیقتاً انسانهای بسیار خوبی هستند. اما بر طبق مقیاس بدون نقص خدا هیچ کس خوب نیست. فقط با پیوند دادن زندگی خود به زندگی کامل مسیح، از دید خدا به انسانهای خوبی مبدل می شویم.

۵و۴:۲ در آیات قبلی پولس درباره طبیعت گناه آلود پیشین ما سخن می گوید (۲: ۱-۳). حالا پولس بر این نکته تأکید می کند که ما دیگر زیر قدرت گناه بسر نمی بریم. جریمه گناه و قدرت آن بر زندگی ما، به وسیله مسیح روی صلیب نابود شد. پولس گفته بود که ما از طریق

ما با مسیح در آسمان است.^۷ اینک خدا می‌تواند با اشاره به لطفی که توسط عیسی مسیح در حق ما کرده است، عظمت و عمق لطف و محبت خود را به مردم همه قرون و اعصار نمایان سازد.

^۸ بنابراین، در اثر بخشش رایگان و مهربانی خدا و توسط ایمانتان به مسیح است که نجات یافته‌اید؛ و این کار شما نیست، بلکه هدیه خداست.^۹ نجات نتیجه اعمال خوب ما نیست، از اینرو هیچکس نمی‌تواند به خود ببالد.^{۱۰} این خداست که ما را از نو آفریده و این زندگی جدید را از فیض وجود عیسی مسیح به ما داده است؛ و از زمانهای دور دست، نقشه خدا این بوده که ما این زندگی جدید را صرف خدمت به دیگران نماییم.

مسیح پیوند صلح و دوستی

^{۱۱} پس هیچگاه از یاد نبرید که روزگاری شما بت پرست بودید و یهودیان شما را «خدا شناس» و «نجس» می‌خواندند، در حالیکه دل خودشان نیز ناپاک بود، با وجود اینکه تشریفات ظاهری و مراسم مذهبی و ختنه را بجا می‌آوردند.^{۱۲} در آن زمان، شما کاملاً جدا از مسیح زندگی می‌کردید و جزو قوم خدا نبودید و هیچیک از وعده‌های امیدبخش خدا شامل حال شما نمی‌شد. شما گمراه و بی‌خدا و بی‌امید بودید.

۷:۲

تیپ ۴:۳

۸:۲

یو ۴:۱۰

روم ۴:۱۶

۹:۲

روم ۳:۲۰

۲ تیمو ۱:۹

تیپ ۳:۵

۱۱:۲

روم ۲:۲۸

کول ۲:۱۱

۱۲:۲

روم ۹:۴-۸

غلا ۴:۸

۹:۸-۱۰ آیا وقتی کسی به شما هدیه‌ای می‌دهد، به او می‌گویید: «هدیه قشنگی است، خوب حالا چقدر باید در ازای آن بپردازم؟» مسلماً نه! «متشکرم!» این جواب مناسب در قبال هدیه‌ای است که می‌گیرید. با این همه، اغلب اوقات مسیحیان حتی بعد از دریافت هدیه نجات، ملزم می‌شوند تا به طریقی آن را جبران کنند. اما از آنجایی که نجات ما و حتی ایمان ما هدیه‌ای از جانب خداست، باید با شکرگزاری، پرستش، و ابراز خوشحالی عکس‌العمل خود را نشان بدهیم.

۱۱:۲-۱۱ یهودیان مؤمن طبق آیین مذهبی‌شان، همه غیریهودیان را نجس می‌دانستند. آنها به‌خاطر میراث قومی و رعایت تشریفات مذهبی، خود را پاک و منزّه می‌انگاشتند. پولس خاطر نشان می‌سازد که چه یهود و چه غیریهود در برابر خدا ناپاک هستند و باید بوسیله مسیح پاک شوند. برای پی بردن به عظمت هدیه نجات، لازم است طبیعت و وضعیت ناپاک خود را به یاد آوریم.

۱۱:۲ و ۱۲ پیش از آمدن مسیح، یهودیان و غیریهودیان از یکدیگر جدا بودند. از نظر یهودیان، غیریهودیان خارج از قدرت نجات خدا بودند و به این لحاظ بی‌امید بودند. غیریهودیان از ادعاهایی که یهودیان می‌کردند، بیزار بودند. مسیح نشان داد که هم یهودیان و هم غیریهودیان در گناه هستند؛ و بعد نجات خود را یکسان در اختیار هر دو گروه قرار داد. فقط مسیح دیوارهای تعصب را فرو می‌ریزد، و همه ایمانداران را با خدا آشتی می‌دهد، و ما را در یک بدن متحد می‌سازد.

۱۱-۱۳ هم یهودیان و هم غیریهودیان می‌توانند دچار غرور روحانی شوند؛ یهودیان ممکن است به‌خاطر داشتن تشریفات مذهبی، خود را از هر کس دیگری برتر بدانند؛ غیریهودیان نیز ممکن است به‌خاطر بی‌خبر بودن از وضعیت فلاکت‌بار خود در نتیجه دور بودن از خدا، مغرور

شویم (افسسیان ۱۲:۴).

۸:۲-۱۰ ما با تلاش، استعدادها، هوش بالا، یا خدمت به دیگران در حیطه توانایی خود، مسیحی نشده‌ایم، بلکه با گرفتن هدیه بلاعوض خدا (در افسسیان ۸:۱، این هدیه، «فیض» نامیده شده است). اما جدا از شکرگزاری برای این هدیه رایگان، ما سعی می‌کنیم به دیگران یاری برسانیم و آنها را با مهربانی و محبت خدمت نماییم و فقط به شادی و رضایت خود بسنده نمی‌کنیم. با آنکه هیچ «کاری» یا عملی نمی‌تواند ما را در به‌دست آوردن نجات یاری دهد، هدف خدا این است که نجات ما به خدمت به دیگران بینجامد. ما فقط به‌خاطر خودمان نجات پیدا نکرده‌ایم بلکه تا خدا را جلال دهیم و باعث پیشرفت کلیسا شویم (افسسیان ۱۲:۴).

^{۱۳} اما اکنون از آن عیسی مسیح هستید. گرچه زمانی از خدا دور بودید، اما در اثر کاری که مسیح با خون خود برای شما کرد، اکنون به خدا نزدیک شده‌اید. ^{۱۴} مسیح پیوند صلح و دوستی ماست. او، ما یهودیان را با شما غیر یهودیان آشتی داد و دیوار تبعیض را که ما را از هم جدا می‌کرد، از میان برداشت و ما را عضو یک خانواده ساخت. ^{۱۵} شریعت یهود، از یهود طرفداری می‌کرد و غیر یهود را نادیده می‌گرفت، و این امر در میان ما باعث رنجش و کینه بود. اما مسیح با جانبازی خود، این دشمنی را از میان برداشت، زیرا او جان خود را فدا کرد تا به محدودیت‌های ایجاد شده توسط شریعت یهود، خاتمه دهد. آنگاه، هم ما یهودیان و هم شما غیر یهودیان را که قبلاً با یکدیگر دشمن بودیم، جزئی از وجود خود ساخت و ما را به یکدیگر پیوند داد، تا یکی گردیم و سرانجام صلح برقرار شود. ^{۱۶} اکنون که اعضای یک بدنیم، دیگر بین ما کینه و دشمنی وجود ندارد، زیرا مسیح ما و شما را با خدا صلح داده است. دشمنی دیرینه ما سرانجام در پای صلیب او از میان رفت. ^{۱۷} مسیح این پیغام دلنشین صلح و آرامش را، هم به شما غیر یهودیان رساند که از خدا دور بودید، و هم به ما یهودیان که به او نزدیک بودیم. ^{۱۸} حال، همه ما، چه یهودی و چه غیر یهودی، به یاری روح خدا و در اثر آن فداکاری که مسیح برای ما انجام داده، می‌توانیم به حضور پدر آسمانی‌مان خدا راه یابیم. ^{۱۹} اکنون دیگر شما نسبت به خدا غریب و بیگانه نیستید، بلکه همراه با مقدسین، اهل وطن الهی می‌باشید و با سایر ایمانداران عضو خانواده خدا هستید.

۱۳:۲

اعما ۳۹:۲

کول ۲۰:۱

۱۴:۲

میکا ۵:۵

اقرن ۱۳:۱۲

۱۵:۲

اقرن ۱۷:۵

غلا ۲۸:۳

کول ۲۲:۱ : ۱۴:۲

۱۶:۲

افس ۴:۴

کول ۲۰:۱

۱۷:۲

اش ۱۹:۵۷

ز کر ۱۰:۹

اعما ۳۶:۱۰

۱۸:۲

یو ۱۴:۱۷-۲۰

افس ۱۲:۳ : ۴:۴

۱۹:۲

افس ۱۲:۲

اشفا می‌کند، جورشدن فقط با کسانی است که به‌طور طبیعی مثل خود ما هستند. خوشبختانه، مسیح همه موانع را در هم کوبیده و همه ایمانداران را در یک خانواده متحد کرده است. صلیب مسیح باید مرکز اتحاد ما باشد. روح القدس به ما کمک می‌کند تا ورای موانع سیر کنیم و از اتحادی که برای آن خوانده شده‌ایم، برخوردار شویم. **۱۷:۲ و ۱۸** یهودیان به خدا «نزدیک» بودند چون او را از طریق کتب می‌شناختند و بوسیله مراسم مذهبی خدا را می‌پرستیدند. غیر یهودیان از خدا «دور» بودند چون آنها خدا را خیلی کم می‌شناختند یا اصلاً از او شناختی نداشتند. از آنجا که هیچ‌یک نمی‌توانستند از طریق اعمال نیک و زندگی درست نجات یابند، همه ایشان، چه یهودی و چه غیر یهودی، می‌بایست به پیغام نجاتی که عیسی مسیح مهیا ساخت، گوش فرا می‌دادند. حالا هم یهودیان و هم غیر یهودیان می‌توانند از طریق مسیح آزادانه به حضور خدا وارد شوند.

۱۹:۲-۲۱ بعضی اوقات ساختمان کلیسا، خانه خدا نامیده می‌شود. در حقیقت، خانه خدا ساختمان نیست، بلکه جمعی از مردم است. او در ما زندگی می‌کند و از طریق ما، خود را به مردم دنیا که به ما می‌نگرند، می‌نماید.

شوند. غرور روحانی چشمان ما را نسبت به خطاها و اشتباهات خودمان می‌بندد و خطاهای دیگران را بیش از حد بزرگ می‌نمایاند. مواظب باشید به‌خاطر نجاتی که دارید مغرور نشوید، بلکه خدا را به‌خاطر کاری که کرده است، شکر کنید و کسانی را که در ایمان خود در کشمکش هستند، تشویق کنید.

۱۴:۲ مسیح دیوارهایی را که میان انسان‌ها وجود داشت، فرو ریخته است. با محو شدن این دیوارها، ما می‌توانیم با کسانی که از جرگه ما نیستند، در اتحاد واقعی بسر ببریم. این یک آشتی واقعی است. با مرگ مسیح، همه ما یک خانواده هستیم (۱۴:۲)، دیگر بین ما کینه و دشمنی وجود ندارد (۱۶:۲)، همه ما به‌واسطه روح القدس می‌توانیم به خدا نزدیک شویم (۱۸:۲)، دیگر نسبت به خدا غریب نیستیم (۱۹:۲)، همه ما متعلق به ساختمانی هستیم که مسیح سنگ زاویه آن است (۲۰:۲ و ۲۱).

۱۴:۲ موانع زیادی وجود دارند که می‌توانند ما را از دیگر مسیحیان جدا سازد، از جمله: سن و سال، ظاهر، هوش، اعتقادات سیاسی، موقعیت مالی، نژاد، دیدگاه روحانی. یکی از چیزهایی که محبت مسیح را بیشتر در ما

^{۲۰} شما به ساختمانی تعلق دارید که زیر بنای آن را رسولان و انبیاء تشکیل می‌دهند و عیسی مسیح هم سنگ زاویه آن است.^{۲۱} ما که ایمان آورده‌ایم، با مسیح به یکدیگر متصل شده‌ایم تا بتدریج رشد کنیم و بصورت یک خانهٔ زیبای عبادت در آییم.^{۲۲} شما نیز بوسیلهٔ روح خدا به مسیح و به یکدیگر متصل شده‌اید تا قسمتی از این خانه را که مسکن خداست، تشکیل دهید.

رسالت خاص پولس برای غیریهودیان

۳ من پولس، خدمتگزار مسیح، بخاطر شما غیریهودیان در زندان بسر می‌برم، زیرا اعلام می‌کردم که شما نیز بخشی از خانهٔ خدا می‌باشید.^{۳و۲} همانطور که قبلاً در یکی از نامه‌هایم بطور مختصر اشاره کرده‌ام، بی‌شک می‌دانید که خدا این خدمت خاص را به من محول کرده تا فیض و لطف او را به شما غیریهودیان اعلام نمایم. خدا خودش این راز را بر من آشکار ساخته و به من فرموده که لطف و مهربانی‌اش شامل حال شما غیریهودیان نیز می‌گردد.^۴ این را می‌نویسم تا توضیح دهم که این راز چگونه بر من آشکار شد.^۵ در زمانهای گذشته خدا این راز را با قوم خود در میان نگذاشته بود، اما اکنون آن را بوسیلهٔ روح خود بر رسولان مقدس و انبیاء خود مکشوف ساخته است.^۶ آن راز اینست که غیریهودیان نیز مانند یهودیان در ارث عظیمی که متعلق به فرزندان خداست، شریکند؛ و هر دو دعوت شده‌اند تا جزو بدن مسیح یعنی

۲۰:۲
مز ۲۲:۱۱۸
اش ۱۶:۲۸
متی ۱۸:۱۶ ؛ ۴۲:۲۱
اقرن ۱۱:۳
مکا ۱۴:۲۱
۲۱:۲
اقرن ۱۶:۳
افس ۱۵:۴ و ۱۶
۲۲:۲
یو ۲۳:۱۷
۱ پط ۵:۲
۱:۳
۲ تیمو ۱۰:۲
۲:۳
روم ۲۵:۱۶
۳:۳
افس ۱:۹ ؛ ۴:۳-۹
کول ۱:۲۵-۲۷
۵:۳
افس ۱:۱۷
۶:۳
غلا ۳:۱۴
افس ۲:۱۴-۱۶

کنترل را از دست داده است؟ مانند پولس، به خاطر داشته باشید در هر وضعی خدا کنترل امور را در دست دارد.**۳و۲:۳** «چنانکه مختصراً پیش نوشتم» ترجمه تحت‌اللفظی عبارت «در یکی از نامه‌هایم» می‌باشد. پولس اشاره به نامه قبلی می‌کند که موضوع اخیر را در آن نوشته بود اما از خاطر آنها محو شده بود، یا به قسمت‌های قبلی همین نامه اشاره دارد (مخصوصاً ۱:۹ ؛ ۲:۱۱).

۳و۵:۳ نقشه خدا برای نسلهای پیشین مخفی نگه داشته شده بود، اما نه به این خاطر که خدا عمداً می‌خواست چیزی را از مردم مخفی نگاه دارد، بلکه او می‌خواست آن را در وقت معین بر همه مکشوف سازد. نقشه خدا این بود که یهودیان و غیریهودیان یک بدن، یعنی یک کلیسا، را تشکیل دهند. از کتب عهدعتیق معلوم بود که غیریهودیان نجات را دریافت خواهند داشت (اشعیا ۴۹:۶ ؛ ۵۶:۳)، اما در هیچ‌یک از کتب عهدعتیق نوشته نشده بود که ایمانداران یهودی و غیریهودی در بدن مسیح از تساوی برخوردار خواهند بود. اما این برابری وقتی عملی شد که عیسی مسیح دیوار «تبعیض» را از میان برداشت و «نسانیت تازه‌ای» را بوجود آورد (۲:۱۴ و ۱۵).

وقتی ما با یکدیگر در صلح و صفا زندگی کنیم و زندگی ما با کلام خدا مطابقت داشته باشد، مردم می‌توانند ببینند که خدا محبت است و عیسی خداوند است.

۲۰:۲ تعلق داشتن به ساختمانی که زیربنای آن را رسولان و انبیا تشکیل می‌دهند، چه معنایی دارد؟ یعنی کلیسا بر عقاید جدید بنا نشده است، بلکه بنیاد آن میراث الهی است که از عهدعتیق و عهدجدید به ما رسیده است.

۱:۳ پولس به خاطر موعظه درباره مسیح، در خانه‌ای زندانی شده بود. رهبران مذهبی یهود که فکر کردند تعالیم مسیح تهدیدی است علیه آنها و باور نمی‌کردند عیسی همان مسیح موعود است، رومیها را تحت فشار گذاشتند تا پولس را دستگیر و او را به خاطر خیانت به کشور و ایجاد آشوب بین یهودیان، محاکمه کنند. پولس از امپراتور دادخواهی کرده بود و منتظر محاکمه بود (مراجعه کنید به اعمال ۲۸:۱۶-۳۱). با اینکه او را دستگیر کرده بودند، اما در ایمان خود راسخ بود و می‌دانست که خدا بر تمام حوادث زندگی او کنترل دارد. آیا شما اجازه می‌دهید که اوضاع و شرایط شما را متقاعد سازد که خدا

کلیسا باشند. هر دو با ایمان آوردن به مسیح و به پیغام انجیل، وعده‌های خدا مبنی بر برکات عالی را دریافت می‌نمایند.^۷ خدا این فیض را به من داده است تا همه را از این نقشه آگاه سازم و برای انجام این رسالت، قدرت و توانایی لازم را نیز عطا کرده است.^۸ بلی، من که هیچ لیاقتی نداشتم و از همه مسیحیان کوچکتر هستم، انتخاب شدم تا به غیریهودیان این پیغام را برسانم که در مسیح، گنج عظیمی از الطاف الهی نصیبشان خواهد شد،^۹ و برای همه روشن سازم که خدا نجات دهنده غیریهودیان نیز می‌باشد.

اما خدا که آفریننده همه چیز است، این نقشه را در قرون و اعصار گذشته برهیچکس آشکار نساخته بود.^{۱۰} به چه علت؟ به این علت که وقتی همه فرزندان خدا، چه یهود و چه غیریهود، با یکدیگر در کلیسا متحد گردند، تمام فرمانروایان و قدرتهای حاکم در آسمان، به کمال و عمق حکمت او پی ببرند؛^{۱۱} و این درست همان نقشه‌ای است که خدا از ابتدا در نظر داشت تا بوسیله عیسی مسیح عملی سازد.^{۱۲} اکنون می‌توانیم بدون ترس و وا همه به حضور خدا بیاییم و اطمینان داشته باشیم که چون مسیح همراه ماست و نیز بسبب ایمان به او، خدا ما را با آغوش باز می‌پذیرد.

^{۱۳} پس، خواهش می‌کنم از رفتاری که در اینجا با من می‌کنند، مایوس و دلسرد نشوید. بخاطر شماسست که من این رنج و زحمات را متحمل می‌شوم و این باید مایه افتخار و دلگرمی شما باشد.

۷:۳

روم ۱۸:۱۵

کول ۲۳:۱

۸:۳

اقرن ۹:۱۵

کول ۱۰ و ۹:۳ و ۲:۲

۹:۳

اقرن ۷:۲

۱۰:۳

روم ۳۳:۱۱

اقرن ۷:۲

افس ۱:۲۱؛ ۱۲:۶

ايطر ۲۲:۳

۱۱:۳

افس ۱۱:۱

۱۲:۳

افس ۱۸:۲

عبر ۱۶:۴

۷:۳ خدا به پولس توانایی داد تا به‌طور مؤثری انجیل مسیح را اعلام کند. شما ممکن است رسول یا حتی مبشر نباشید، اما خدا به شما این فرصت را می‌دهد تا با دیگران درباره مسیح صحبت کنید؛ البته با مهیا کردن این فرصت، توانایی، شجاعت و قدرت را هم در شما ایجاد می‌کند. وقتی فرصتی پیش می‌آید، خود را در اختیار خدا قرار دهید. اگر فکرتان را متوجه دیگری و احتیاجات او کنید، خدا کاری می‌کند که رفتار شما منعکس‌کننده علاقه شما به آن شخص گردد، و سخنانتان به‌شکلی اصیل و پر از محبت و گیرا ادا شود.

۸:۳ علت اینکه پولس خود را از همه مسیحیان کوچکتر می‌داند، این است که او می‌خواهد بگوید بدون کمک خدا او هرگز قادر به انجام کار او نمی‌بود. اما خدا او را برگزید تا پیام انجیل را به غیریهودیان اعلام کند و قدرت انجام این کار را نیز به او داد. شاید درست باشد که احساس کوچکی کنیم، اما نباید از یاد ببریم که خدا می‌تواند ما را عوض کند. خدا از چه طریقی می‌خواهد شما را به کار ببرد؟ سهم خود را ایفا کنید و با وفاداری نقش خاصی را که باید در نقشه خدا انجام دهید، به مرحله عمل برسانید.

۱۰:۳ فرمانروایان حاکم در آسمان، یا فرشتگان هستند (مراجعه کنید به (ايطرس ۱:۱۲))، یا شاید هم نیروهای پلیدی باشند که ضد خدا هستند (۲:۲؛ ۱۲:۶).

۱۲:۳ راه یافتن به حضور خدا چه افتخار عظیمی است. بیشتر ما در حضور رئیس یک مملکت احساس ترس خواهیم کرد، اما شکر به‌خاطر مسیح، چون ما مستقیماً از طریق دعا می‌توانیم به حضور خدا راه بیابیم. ما می‌دانیم که او آغوش خود را برای پذیرفتن ما باز می‌کند چون ما در اتحاد با مسیح فرزندان او هستیم. از خدا وا همه نداشته باشید. درباره همه چیز با او صحبت کنید. او منتظر شنیدن صدای شماست.

۱۳:۳ چرا رنجهایی را که پولس متحمل می‌شد، باید باعث افتخار افسسیان باشد؟ اگر پولس به انجیل موعظه نکرده بود، او را به زندان روانه نمی‌کردند. اما در این صورت افسسیان خیر خوش انجیل را نمی‌شنیدند و به مسیح نیز ایمان نمی‌آوردند. همانطور که مادری درد زایمان را تحمل می‌کند تا فرزندی به دنیا آورد، پولس نیز جفاها را متحمل می‌شد تا افراد جدیدی را بسوی مسیح هدایت کند. پیروی از مسیح به هیچ وجه کار آسانی

عظمت محبت خدا

۱۵و۱۴ بنابراین، وقتی به حکمت و عظمت نقشه خدا فکر می‌کنم، به زانو درمی‌آیم و به درگاه خدایی که پدر این خانواده الهی است دعا می‌کنم، خانواده‌ای که بعضی از اعضای آن در آسمان و بعضی دیگر هنوز بر روی زمین هستند. ۱۶ من از او می‌خواهم تا بسبب کرامت بی‌حد خود، باطن شما را با روح خود، نیرومند و توانا سازد. ۱۷ دعا می‌کنم که مسیح از راه ایمانتان، کاملاً در دل شما جای گیرد. از خدا می‌خواهم آنقدر در محبت مسیح ریشه بدوانید، ۱۸ تا همراه با سایر فرزندان خدا، عرض و طول و عمق و بلندی محبت مسیح را درک نمایید، و طعم آن را در زندگی‌تان بچشید. گرچه محبت مسیح آنقدر وسیع است که فکر انسان قادر به درک کامل و واقعی آن نمی‌باشد، اما آرزو دارم که شما به آن پی ببرید و تا آنجا پیش روید که از وجود خدا لبریز شوید.

۲۰ حال، خدا را جلال باد که قادر است بوسیله آن قدرت عظیمی که در ما کار می‌کند، برای ما کارهایی بسیار فراتر از خواست و امید و فکر ما انجام دهد. ۲۱ او را در کلیسا و در مسیح عیسی تا جمیع قرن‌ها، تا ابدالابد جلال باد. آمین.

۱۴:۳
فیل ۱۰و۹:۲

۱۶:۳
فیل ۱۹،۱۳:۴
کول ۱۱:۱
۱۷:۳
یو ۲۳:۱۴
کول ۷:۲، ۲۷:۱

۱۸:۳
یو ۱۶:۱
کول ۱۰و۹:۲
۱۹:۳
افس ۲۳:۱
کول ۱۰:۲

۲۰:۳
افس ۲۰و۱۹:۱

۲۱:۳
ا تیمو ۱۷:۱

طول محبت خدا در طول زندگی با ماست. عمق محبت او، اعماق ناامیدی‌ها، یأس‌ها، و حتی مرگ را در می‌نوردد. عرض محبت خدا، پهنای تجربیات ما را می‌پوشاند، و گستره جهان را در بر می‌گیرد. بلندی محبت او، اوج شادی‌ها و سرور ما را نیز شامل می‌شود. وقتی حس کردید شما را به کناری گذاشته و منزوی کرده‌اند، به خاطر بیاورید که در محبت خدا شما هرگز تلف شده به حساب نمی‌آیند. پولس در رومیان ۳۸:۸ و ۳۹ به طرز دیگری محبت بی‌حد و بیکران خدا را ستایش می‌کند.

۲۱:۳ با این حمد و پرستش، بخش اول از رساله افسسیان به پایان می‌رسد، بخشی که در آن پولس وظیفه کلیسا را که در تمامی اعصار بدون تغییر باقی می‌ماند، توصیف می‌کند. در بخش دوم (فصل‌های ۴-۶)، او توضیح می‌دهد که اعضای کلیسا برای ایجاد آن اتحادی که مقبول خداست، چطور باید زندگی کنند. پولس اینجا نیز مانند بیشتر رسالاتش ابتدا سخنانش را بر بنیادی تعلیمی قرار می‌دهد، سپس کاربردهای عملی از واقعیاتی که ارائه کرده بود، بیان می‌کند.

نیست. او ما را فرا می‌خواند تا صلیب خود را بر داریم و او را پیروی کنیم (متی ۲۴:۱۶)، یعنی داوطلبانه متحمل درد و رنج بشویم تا پیام نجات‌بخش خدا به گوش همه مردم دنیا برسد. ما باید افتخار کنیم که دیگران به خاطر ما رنج کشیدند و خود را فدا کردند تا ما برکت بیابیم.

۱۵و۱۴:۳ خانواده بزرگ خدا شامل همه کسانی است که در زمان‌های گذشته به او ایمان آوردند، و تمام کسانی که در حال حاضر به او ایمان دارند، و همه آنانی که در آینده به او ایمان خواهند آورد. همه ما عضو یک خانواده‌ایم چون یک پدر داریم. او سرمنشأ تمامی خلقت است، صاحب بر حق همه چیز. خدا محبت و قدرت خود را به خانواده‌اش، یعنی کلیسا، وعده می‌دهد (۱۶:۳-۲۱)؛ اگر می‌خواهیم برکات او را دریافت کنیم، لازم است در ارتباط دائمی با سایر ایمانداران بدن مسیح باشیم. کسانی که خود را از خانواده خدا جدا می‌سازند و می‌کوشند تک‌روی کنند، خود را از قدرت خدا محروم می‌نمایند.

۱۷-۱۹:۳ پولس می‌گوید محبت خدا، جامع است. محبت خدا تمام زوایای تجربیات ما را فرو می‌گیرد.

۲- اتحاد در مسیح ما در مسیح یک بدن هستیم

۴ من که بسبب خدمت خداوند اینجا در زندان بسر می‌برم، از شما التماس می‌کنم طوری زندگی و رفتار کنید که شایسته مقامتان باشد، مقامی که خدا به شما عطا کرده است.^۲ فروتن و مهربان باشید. نسبت به یکدیگر بردبار باشید و بسبب محبتی که به هم دارید، از خطاها و اشتباهات یکدیگر چشم‌پوشی نمایید.^۳ سعی کنید همواره متفقاً از روح خدا هدایت شوید، تا بتوانید همیشه با هم در صلح و صفا باشید.

۲:۴
کول ۱۳ و ۱۲:۳

۳:۴
کول ۱۴:۳

ایمانداران در این چیزها با هم یکی می‌شوند	ایمانداران یکی شدن همه ایمانداران	اتحاد ما به صورت‌های زیر مشخص می‌شود
بدن	یکی شدن	اجتماع ایمانداران یعنی کلیسا
روح	همه ایمانداران	روح‌القدس که این اجتماع را به عمل و امید
امید		آینده پر جلالی که همه ما برای آن دعوت شده‌ایم
خداوند		مسیح که همه ما از آن او هستیم
ایمان		عهدی که فقط با مسیح می‌بندیم
تعمید		نشانه عضویت ما در کلیسا
خدا		خدا که پدر ماست و جاودانگی را برای ما در نظر دارد

بسیاری از اوقات ایمانداران به خاطر اختلافات تعلیمی جزئی، از هم فاصله می‌گیرند. اما اینجا پولس مواردی را ذکر می‌کند که ایمانداران برای رسیدن به اتحادی واقعی، باید در آنها اتفاق نظر داشته باشند. اگر ایمانداران در روح اتحاد داشته باشند، اختلافات پیش پا افتاده هرگز موجب گسستن اتحاد آنها نخواهد شد.

دعوت می‌کند تا طوری زندگی کنیم که شایسته نام «مسیحی» یعنی متعلقین به مسیح باشد. به عبارتی فرد مسیحی باید فروتن، مهربان، صبور، فهمیده، و صلح‌جو باشد. مردم به زندگی شما چشم دوخته‌اند. آیا آنها می‌توانند مسیح را در زندگی شما ببینند؟ آیا شما طوری زندگی می‌کنید که برانزده نماینده او باشد؟

۲:۴ هیچ کس اینجا روی زمین به کاملیت نمی‌رسد، پس ما باید سایر مسیحیان را علیرغم خطاها و اشتباهاتشان، بپذیریم و آنها را دوست بداریم. وقتی خطایی در خواهر یا برادر هم‌ایمان خود می‌بینیم، باید صبور و مهربان باشیم. آیا کسی هست که اعمال یا شخصیت او واقعاً موجب ناراحتی شما شود؟ اگر باشد، به جای انگشت گذاشتن روی ضعف‌های او، یا یافتن خطاهای او، برای او دعا کنید. بعد علاوه بر دعا، حتی وقتی را کنار هم بگذرانید و ببینید آیا می‌توانید به خود پیام‌وزید که او را دوست داشته باشید.

۳:۴ ایجاد اتحاد یکی از کارهای مهم روح‌القدس است. او ما را هدایت می‌کند، اما ما باید بخواهیم که او ما را هدایت

۱-۶ پولس می‌گوید: «همه ما اعضای یک بدنیم»، و عطا یا و توانایی‌های زیادی به ما داده شده است. اتحاد به خودی خود ایجاد نمی‌شود؛ ما باید در ایجاد آن دخیل باشیم. اغلب، اختلافات بین مردم می‌تواند به تفرقه منتهی شود، اما چنین اتفاقی نباید در مورد کلیسا صدق کند. به جای اینکه فکر خود را بر چیزهایی متمرکز سازیم که ما را از هم جدا می‌کند، باید به خاطر بیاوریم که چه چیزهایی ما را متحد می‌سازد، یعنی یک بدن، یک روح، یک آینده، یک خداوند، یک ایمان، یک تعمید، یک خدا! آیا پی به ارزش کسانی که با شما متفاوت هستند، برده‌اید؟ آیا پی برده‌اید که عطا یا و دیدگاه‌های متفاوت آنها وقتی برای کار خدا به کار گرفته می‌شوند، چه کمکی به کلیسا می‌کنند؟ از اینکه اعضای بدن مسیح به این شکل یکدیگر را تکمیل می‌کنند، شادی کنید (برای کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه به اقرنثیان ۱۲:۲ و ۱۳ مراجعه کنید).

۲ و ۱۰:۴ خدا ما را برگزیده است تا نمایندگان مسیح بر روی زمین باشیم. با توجه به این حقیقت، پولس ما را

اما همه، اعضای یک بدنیم و در همگی ما یک «روح» ساکن است، یعنی روح القدس؛ و همه ما برای رسیدن به یک امید دعوت شده‌ایم، یعنی به آن جلالی که خدا برای ما تدارک دیده است.^۵ برای ما فقط یک خداوند، یک ایمان و یک تعمیم وجود دارد.^۶ همه ما یک خدا داریم که پدر همه ما و بالاتر از همه ما و در همه ماست و در تمام ذرات وجود ما زندگی می‌کند.

^۷ با اینحال، مسیح طبق صلاحیت خود، از دولت کرم خویش به هر یک از ما فیض خاصی بخشیده است.^۸ در کتاب «زبور داود» نیز درباره مسیح پیشگویی شده که وقتی او پس از مرگ زنده شد و شیطان را مغلوب ساخت و ظفرمنده به آسمان بازگشت، به مردم هدایا بخشید.^۹ دقت کنید که می‌فرماید «به آسمان بازگشت»، یعنی می‌بایست ابتدا از آسمان نزول کرده، به اعماق زمین رفته باشد.^{۱۰} همان کسی که پایین آمده، همانست که به بالا بازگشت، بالاتر از آسمانها، تا همه چیز را در همه جا از حضور خود پر سازد.

^{۱۱} به این ترتیب، او عطایا و استعدادهای خاصی به ما بخشید: به بعضی از ما، عطای خاص یک رسول را داده است؛ به عده‌ای این عطا را داده است که از خدا پیغام دریافت کنند و آن را به دیگران اعلان نمایند، به برخی استعداد فوق العاده

۴:۴

روم ۵:۱۲
اقرن ۱۳ و ۱۲

۵:۴

اقرن ۶:۸

۶:۴

روم ۳۶:۱۱

۷:۴

روم ۳:۱۲

اقرن ۷:۱۲

۸:۴

مز ۱۸:۶۸

۹:۴

یو ۱۳:۳

اعما ۲۷:۲

۱ پتر ۱۸:۳

۱۰:۴

افس ۲۳:۱

۱ تیمو ۱۶:۳

عبر ۱۴:۴ ؛ ۱:۸

۱ پتر ۲۲:۳

۱۱:۴

اقرن ۲۸:۱۲

پیروز بود. وقتی به آسمان صعود کرد، هدایایی را به کلیسا بخشید که پولس در آیات ۱۱-۱۳ به آنها اشاره می‌کند. **۹:۴** «اعماق زمین» ممکن است (۱) خود زمین، (۲) قبر، یا (۳) عالم ارواح (جایی که ارواح بسیاری از ایمانداران در فاصله بین مرگ و روز قیامت استراحت می‌پذیرد)، باشد. فرقی نمی‌کند در کجا شما از اعماق زمین کد امیک از اینها باشد، چیزی که مهم است، خداوندی مسیح بر کل جهان از دیروز، امروز، و فردا می‌باشد. هیچ چیز یا هیچ کس از چشمان او پنهان نیست. خداوند همه چیز و همه کس، به زمین آمد و تا به فراسوی مرگ پیش رفت تا همه مردم را نجات دهد. هیچ کس از حیطه نجات او خارج نیست.

۱۱:۴ یکی بودن ما در مسیح، فردیت ما را از میان نمی‌برد. روح القدس به هر یک از مسیحیان عطاهای خاصی برای پیشرفت کلیسا، بخشیده است. حالا که ما این عطاهارا داریم، بسیار اهمیت دارد که آنها را بکار ببریم. آیا شما که به بلوغ روحانی رسیده‌اید، این عطاهارا که به شما داده شده است، به کار می‌برید؟ اگر می‌دانید چه عطاهایی دارید، بدنبال فرصتی برای خدمت باشید. اگر نمی‌دانید چه عطاهایی دارید، از خدا بخواهید این را به شما نشان دهد؛ او شاید از طریق دوستان مسیحی‌تان این کار را بکند. بعد که حوزه خدمت خاص خودتان مشخص شد، عطاهای خود را برای تقویت و تشویق کلیسا به کار بگیرید.

کند. اگر به‌جای توجه به خود، بر خدا متمرکز شویم، هدایت روح القدس را خواهیم داشت. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد اینکه روح القدس کیست و کار او چیست، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به یوحنا ۳:۶؛ اعمال ۱:۵؛ و افسسیان ۱:۱۴.

۷-۴:۴ همه ایمانداران در مسیح متعلق به یک بدن هستند؛ همه با فرمانبرداری از یک سر، که خود مسیح است، با یکدیگر متحدند (مراجعه کنید به اقرن ۱۲:۱۲-۱۲:۲۶). هر ایمانداری عطاهایی خدادادی دارد که می‌تواند با استفاده از آنها کل کلیسا را تقویت کند. توانایی خاص شما ممکن است به‌نظر کوچک یا بزرگ بیاید، اما هرچه که هست، مال شماست تا برای خدمت به خدا از آن استفاده کنید. از خدا بخواهید تا عطاهایی را که منحصر به شماست برای تقویت و سلامت بدن ایمانداران به کار گیرد.

۶:۴ خدا بالاتر از همه ماست، یعنی او حاکم است (برتری خدا). در همه ماست، یعنی او فعالانه در دنیا و در زندگی ایمانداران حضور دارد (حضور فراگیر خدا).

هر نوع دیدگاهی در مورد خدا که برتری او یا حضور فراگیر او را نفی کند، تصویر درستی از خدا ارائه نمی‌دهد. **۸:۴** در مزمو ۱۸:۶۸، داود خدا را مانند فاتحی تصویر کرده که باج از شهرهای سقوط کرده گرفته، بسوی دروازه‌های آسمان پیش می‌رود. پولس از این تمثیل استفاده می‌کند تا تعلیم دهد که مسیح در صلیب و قیام، بر شیطان

داده است که مردم را بسوی خدا هدایت کنند و به برخی دیگر این توانایی را داده است که مانند یک شبان، از قوم خدا مراقبت کنند و ایشان را رهبری نمایند و تعلیم دهند.

^{۱۲} مسیح این عطایا را با این هدف به ما می‌بخشد که ایمانداران مجهز شوند تا بتوانند بهتر او را خدمت کنند و باعث پیشرفت کلیسا یعنی بدن او گردند و کلیسا به رشد و کمال لازم برسد؛^{۱۳} تا سرانجام همه ما در ایمان و شناخت خود از فرزند خدا متحد شده، رشد کنیم و به پری مسیح برسیم.

^{۱۴} در آنصورت، دیگر مانند اطفال نخواهیم بود که در اثر سخنان دیگران و دروغهایی که برای گمراهی ما می‌گویند، هر لحظه نسبت به ایمانمان تغییر عقیده بدسیم،^{۱۵} بلکه با عشق و علاقه، همواره در پی راستی خواهیم رفت. راست خواهیم گفت، راست عمل خواهیم کرد و راست خواهیم زیست تا به این ترتیب، بتدریج در هر امری مانند مسیح شویم که سر کلیسا می‌باشد. تحت هدایت مسیح است که تمام اعضای بدن او، یعنی کلیسا، در جای خود قرار می‌گیرند. هر اندام با روش خاص خود، به اندامهای دیگر کمک می‌کند، بطوری که تمام بدن در تندرستی کامل و پر از محبت، رشد می‌نماید.

۱۲:۴
اقرن ۲۶:۱۴

۱۳:۴
افس ۱۷:۱
کول ۲:۲
۱۴:۴
متی ۷:۱۱
اقرن ۲۰:۱۴
افس ۱۱:۶
۱۶ و ۱۵:۴
کول ۱۹:۲

همیشه آسان، راحت، یا خوشایند نیست؛ اما کلیسا برای خدمت به مسیح در دنیا، الزاماً باید در راستی زندگی کند. **۱۶ و ۱۵:۴** بعضی از مسیحیان گمان می‌کنند که اگر خطایی از آنها سر بزنند، دیگر نخواهند توانست شاهی برای مسیح باشند. این عده فقط ضعف‌های خود را می‌بینند، و فقط این را می‌دانند که بسیاری از غیر مسیحیان از ثبات رفتاری بیشتری نسبت به آنها برخوردارند. این اشخاص چطور می‌توانند به فرد جدید، مقدس و درستکاری تبدیل شوند؟ خبرخوش این است که مسیح ما را به صورت یک بدن متشکل ساخته است، به صورت گروهی از افراد که در هدف و محبت نسبت به یکدیگر و نسبت به مسیح، با هم متحدند. اگر یکی از افراد گروه لغزش بخورد، بقیه افراد گروه آماده‌اند تا او را بلند کنند و به او کمک کنند تا دوباره با خداوندش راه رود. اگر فردی گناه کند، کلیسا او را از گناه قیام می‌دهد (غلاطیان ۱:۶) و حتی مانند بقیه اعضای بدن، بار دیگر شاهی برای راستی می‌شود. شما به عنوان عضوی از بدن مسیح، قسمتی از خصوصیت مسیح را منعکس خواهید کرد و بخشی از کار او را انجام خواهید داد. هر چه بیشتر به شباهت مسیح در آیید، بیشتر خدا را به خاطر خواهان و برادران خود در مسیح شکر خواهید گفت زیرا که بدون آنها نمی‌توانستید خداوند را آنطور که باید و شاید، به دیگران نشان دهید.

۱۲:۴ خدا مسؤولیت بزرگی به کلیسا سپرده است که همانا شاگرد ساختن همه ملل باشد (متی ۲۸:۱۸-۲۰). این مسؤولیت شامل موعظه، تعلیم، شفا، کمک به رشد ایمانداران، سخاوت، رهبری کلیسا، تقویت کردن کلیسا، و وظایف بسیار دیگر می‌باشد. اگر قرار بود ما به طور فردی این دستور را به انجام برسانیم، بدون شک سلب مسؤولیت می‌کردیم، چون چنین دستوری عملی نبود. اما خدا ما را اعضای بدن خود می‌نامد. بعضی از ما از عهده بعضی وظایف بر می‌آییم و برخی دیگر کارهای دیگری می‌توانند بکنند. ما به طور گروهی می‌توانیم به مراتب بهتر از دستور خدا اطاعت کنیم تا زمانی که بخواهیم تنهایی این کار را بکنیم. ما انسانها به طور طبیعی در توانایی خود در انجام کاری مبالغه می‌کنیم و کار گروهی را دست کم می‌گیریم. حقیقت درست خلاف این را ثابت می‌کند. ما به تنهایی کاملاً بی‌ثمر هستیم، اما همه با هم، به عنوان بدن مسیح، کارهایی می‌توانیم بکنیم که هرگز تصور آن را هم نمی‌کردیم. **۱۶-۱۴:۴** مسیح راستی است (یوحنا ۱۴:۶)؛ و روح القدس که کلیسا را هدایت می‌کند، روح راستی است (یوحنا ۱۶:۱۳). شیطان، برعکس، پدر همه دروغگوهاست (یوحنا ۸:۴۴). ما پیروان مسیح باید در راستی زندگی کنیم. یعنی سخنان ما باید راست و اعمال ما منعکس کننده راستی مسیح باشد. «به راستی زیست کردن»

زندگی جدید در مسیح

۱۷ و ۱۸ بنابراین، از جانب خداوند به شما می‌گویم که دیگر مانند کسانی که هنوز نجات نیافته‌اند، زندگی نکنید، چون ایشان کور و گمراه هستند و دل سنگشان پر از ظلمت است. ایشان از حیات خدا دورند، زیرا فکر و دل خود را به روی خدا بسته‌اند؛ در نتیجه نمی‌توانند راه‌های خدا را تشخیص دهند. ۱۹ برای ایشان اهمیتی ندارد که چه کاری خوبست و چه کاری بد؛ در فساد غرق شده‌اند و برای ارضای هوسها و شهوات خود، دست به هر عمل زشتی می‌زنند، و از هیچ کاری روی گردان نیستند.

۲۰ اما مسیح چنین روشی برای زندگی به شما نیاموخته است. ۲۱ اگر واقعاً صدای او را شنیده‌اید و حقایقی را که در باره خود فرموده است، درک کرده‌اید، ۲۲ پس اکنون باید طبیعت کهنه و گناه‌آلود خود را که بر اثر شهوات فریبنده فاسد و فاسدتر می‌شود، از خود بیرون نمایید، ۲۳ فکر و ذهن شما باید روزبروز تغییر کند و بسوی کمال پیش رود. ۲۴ بلی، شما باید شخص جدید و متفاوتی شوید، شخصی مقدس و درستکار؛ و این طبیعت نو را که به صورت خداست، بپوشید. ۲۵ دیگر به هم دروغ نگوئید، بلکه گفتار تان همیشه راست باشد، زیرا ما اعضای یکدیگریم و اگر به یکدیگر دروغ بگوییم، در واقع، به خودمان لطمه می‌زنیم. ۲۶ اگر عصبانی شدید، اجازه ندهید گناهی از شما سر بزند. پیش از آنکه خورشید غروب کند، خشم را از خود دور کنید، ۲۷ زیرا اگر خشمگین بمانید، به شیطان فرصت می‌دهید که شما را به گناه وا دارد.

۱۷:۴

یو ۱:۵۴

اعما ۱۷:۳۰ ؛ ۲۶:۱۸

افس ۲:۲

۱۹:۴

روم ۲۴:۱

کول ۵:۳

۲۲:۴

روم ۶:۶

کول ۸:۳

یعقو ۱:۲۱

۲۳:۴

روم ۲:۱۲

۲۴:۴

۱۷:۵

کول ۱۰:۳

۲۵:۴

زک ۱۶:۸

روم ۵:۱۲

کول ۹:۳

۲۷:۴

روم ۱۹:۱۲

یعقو ۷:۴

بی‌اعتمادی، اتحاد کلیسایی را از هم می‌پاشد، روابط را از هم می‌گسلد و شرایط را برای نزاع در کلیسا فراهم می‌سازد.

۲۶:۴ و ۲۷ کتاب مقدس نمی‌گوید که نباید عصبانی بشویم، بلکه خاطرنشان می‌سازد که چقدر اهمیت دارد خشم خود را به نحو شایسته‌ای کنترل کنیم. اگر بدون تفکر، خشم خود را آزاد بگذاریم، ممکن است به طرف مقابل صدمه برسد و روابط از هم بپاشد. اگر هم خشم را در خود نگه داریم، وجود ما تلخ می‌شود و ما را از داخل نابود می‌سازد. پولس به ما می‌گوید که سریعاً طوری با عصبانیت خود رفتار کنیم که به‌جای از هم فرو پاشیدن روابط، آنها را مستحکم سازد. اگر عصبانیت را در خود بیشتر بیروانیم، به شیطان فرصتی می‌دهیم تا بین ما و دیگران جدایی ایجاد کند. آیا همین حالا از کسی عصبانی هستید؟ چه کار می‌توانید بکنید تا اختلافان با او رفع شود؟ پیش از آنکه روز به پایان برسد، دعوا را تمام کنید و رابطه‌تان را بهبود بخشید.

۱۷-۲۴ مردم باید بین مسیحیان و غیرمسیحیان به‌خاطر روش زندگی‌شان، تفاوتی بینند. پولس به افسسیان می‌گوید حالا که پیرو مسیح شده‌اید، دست از زندگی گناه‌آلود گذشته بشوید. زندگی مسیحی یک فرایند است. گرچه ما طبیعت تازه‌ای داریم، اما وقتی شخص تازه‌ای در مسیح می‌شویم، همه افکار و رفتار نیک به‌طور خودکار از آن ما نمی‌شود. اما اگر همیشه به کلام خدا گوش فرا دهیم، همواره در روند تغییر قرار خواهیم داشت. آیا وقتی به زندگی خود در سال گذشته نظری می‌افکنید، فرایند تغییر در جهت بهتر شدن افکار، رفتار، و اعمال را می‌بینید؟ گرچه تغییر کردن ممکن است به‌کندی صورت بگیرد، اما اگر برای تغییر کردن به خدا توکل کنید، عوض خواهید شد. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره طبیعت تازه ما ایمانداران مراجعه کنید به رومیان ۶:۶ ؛ ۹:۸ ؛ غلاطیان ۵:۱۶-۲۶ ؛ کولسیان ۳:۳-۸

۲۵:۴ دروغ گفتن به یکدیگر، با ایجاد منازعه و

<p>۲۸:۴ اتسا ۱۱:۴ ۲۹:۴ متی ۳۴:۱۲ روم ۱۹:۱۴ کول ۶:۴</p> <p>۳۰:۴ اش ۱۰:۶۳ افس ۱:۱۳ اتسا ۱۹:۵</p> <p>۳۱:۴ کول ۸:۳ ۱ پتر ۱:۲ ۳۲:۴ کول ۱۳:۳ و ۱۲:۳</p>	<p>۲۸ اگر کسی از شما قبلاً دزد بوده، باید فوراً از این کار دست بکشد و با همان دستها، آبرومندانه کار کند تا بتواند به محتاجان کمک نماید. ^{۲۹} هیچگاه سخنان بد و زشت بر زبان نیاورید، بلکه گفتار تان نیکو و مفید باشد تا به شنوندگان خیر و برکت برساند.</p> <p>۳۰ طوری زندگی نکنید که باعث رنجش روح القدس گردد. به یاد داشته باشید که او بر شما مهر زده است تا شما را برای روز رستگاری آماده کند، روزی که در آن بطور کامل از گناه آزادی خواهید یافت.</p> <p>۳۱ هر نوع تلخی، خشم، غضب، درشت خویی، ناسزاگویی و نفرت را از خود دور کنید، ^{۳۲} و در عوض نسبت به هم مهربان و دلسوز باشید و یکدیگر را ببخشید، همانطور که خدا نیز شما را بخاطر مسیح بخشیده است.</p>
---	--

زندگی فرزندان نور

<p>۱:۵ متی ۴۵:۵ ۲:۵ پیدا ۲۱:۸ یو ۳۴:۱۳ ۲ قرن ۱۵:۲</p> <p>۳:۵ کول ۵:۳</p>	<p>۵ همچنانکه یک کودک عزیز از رفتار پدرش تقلید می کند، شما نیز در هر امری از خدا سرمشق بگیرید. ^۲ نسبت به دیگران، پراز محبت باشید.</p> <p>در این زمینه مسیح الگوی شما باشد، که آنقدر ما را دوست داشت که خود را مانند بره قربانی، به خدا تقدیم کرد تا گناهانمان را پاک سازد. خدا نیز از این قربانی خشنود شد، زیرا محبت مسیح نسبت به ما، در نظر خدا همچون عطر خوشبو بود.</p> <p>^۳ هشیار باشید که گناهانی نظیر طمع، بی عفتی و شهوت رانی در میان شما وجود</p>
--	--

بخشش دیگران را همچنین در دعای ربانی می بینیم که می فرماید: «خطاهای ما را بیامرز چنانکه ما نیز آنان را که به ما بدی کرده اند، می بخشیم.» خدا ما را به خاطر اینکه دیگران را می بخشیم، نمی بخشد، بلکه او به خاطر رحمت عظیم خود ما را می بخشد. وقتی به درک رحمت او نائل شویم، می خواهیم شیهه او گردیم. بعد از اینکه او ما را مورد بخشش قرار داد، ما نیز دیگران را خواهیم بخشید. کسانی که دوست ندارند دیگران را ببخشند، با مسیح یکی نشده اند، با او که حتی مصلوب کنندگان خود را بخشید (لوقا ۲۳:۳۴).

۲۱:۵ ما مانند کودکان که از پدر خود تقلید می کنند، باید از مسیح تقلید کنیم. او بقدری ما را دوست داشت که خود را قربانی کرد تا ما حیات بیابیم. ما نیز باید دیگران را به همین شکل دوست داشته باشیم، یعنی محبتی که فراتر از مهر و علاقه رفته، ایثارگرانه خدمت می کند.

۲۸-۲۹:۴ ما با طرز زندگی خود می توانیم موجب رنجش روح القدس شویم. پولس ما را از سخنان بد و زشت، پستی، عصبانیت های کنترل نشده، نزاع ها، ناسزاگویی، و رفتار بد نسبت به دیگران برحذر می دارد. به جای اینها، باید دیگران را ببخشیم، همانطور که خدا ما را بخشیده است. آیا رفتار و اعمال شما موجب خشنودی خدا می شود یا باعث نارضایتی او می گردد؟ نسبت به خواهان و برادران خود در مسیح با محبت عمل کنید، درست همانطور که خدا به ما محبت کرد و پسرش را فرستاد تا برای گناهان ما بمیرد.

۳۰:۴ روح خدا در ما علامتی است که نشان می دهد ما به خدا تعلق داریم. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره این موضوع، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۴:۱.

۳۲:۴ این قانون بخشش مسیح است که در اناجیل تعلیم داده شده است (متی ۶:۱۴ و ۱۵؛ ۱۸:۳۵؛ مرقس ۱۱:۲۵).

نداشته باشد. چنین گناهان در بین قوم خدا جای ندارد.^۴ گفتار کثیف، سخنان زشت و شوخی‌های خلاف ادب، شایسته شما نیست. بجای اینها، با یکدیگر درباره نیکویی‌های خدا گفتگو کنید و شکرگزار باشید.

^۵ این حقیقت چون روز روشن است که ملکوت خدا و مسیح، جای اشخاص بی‌عفت، ناپاک و طمعکار نیست؛ بلی، کسی که به مال و ناموس دیگران طمع دارد، بت پرست است، زیرا مال این دنیا را بیشتر از خدا دوست دارد و می‌پرستد. ممکن است بعضی‌ها بکوشند برای اینگونه گناهان بهانه‌هایی بتراشند. اما شما گول این اشخاص را نخورید، زیرا کسانی که مرتکب چنین گناهانی می‌شوند، زیر خشم و غضب خدا هستند.^۷ با این قبیل افراد، نشست و برخاست هم نکنید! ^۸ درست است که زمانی قلب شما نیز سیاه و پر از ظلمت بود؛ اما حالا پر از نور خداوند است. پس رفتارتان باید این تغییر را نشان دهد؛^۹ اگر چنین نوری در وجود شماست، باید اعمالتان نیک، درست و راست باشد.

^{۱۰} بکوشید تا دریابید چه چیزهایی خداوند را خشنود می‌سازد.^{۱۱} در کارهای پوچ شرارت و تاریکی شرکت نکنید، بلکه بگذارید نور شما بر آنها بتابد تا زشتی آنها بر همگان آشکار شود.^{۱۲} زیرا کارهای زشتی که خدانشناسان در تاریکی انجام می‌دهند، حتی ذکرشان هم شرم‌آور است.^{۱۳} اما هنگامی که نور شما بر گناهان ایشان می‌تابد، زشتی آنها دیده می‌شود و متوجه می‌شوند که چقدر در اشتباهند. در اثر همین، ممکن است بعضی از ایشان بازگشت کنند و فرزندان

۴:۵
روم ۲۸:۱

۵:۵
اقرن ۹:۶
غلا ۲۱:۵

۸:۵
اش ۲:۹
یو ۱۲:۸
افس ۲:۲
ایو ۹:۲

۱۱:۵
لاو ۱۷:۱۹
اقرن ۹:۵

۱۳:۵
یو ۲۰:۳
عبر ۱۳:۴

باید به بی‌ایمانان محبت کنیم تا بتوانیم آنها را بسوی مسیح هدایت نماییم، اما از کسانی که فاسد و بی‌بندوبارند و با اصول اخلاقی مسیحیت مخالفند، باید برحذر باشیم. در مورد چنین اشخاصی احتمال دارد بیش از آنکه خوبی‌های ما بر آنها تأثیر بگذارد، شرارت آنها بر ما اثر بگذارد.

۸:۵ اعمال شما باید بازتابی از ایمانتان باشد. ما باید پاک زندگی کنیم تا زندگی ما بازتابی از نیکویی‌های خدا باشد. عیسی در موعظه سرکوه بر این موضوع تأکید می‌گذارد (متی ۱۵:۵ و ۱۶).

۱۰-۱۴ اجتناب از لذت‌های گناه مهم است، اما نباید فقط به همین بسنده کنیم. پولس به ما می‌آموزد که بگذاریم نور ما بر آنها بتابد تا زشتی آنها بر همگان آشکار شود، چون اغلب، سکوت ما تأییدی است بر اعمال و رفتار زشت آنها. خدا به کسانی که نمایندگان راستی هستند، نیاز دارد. هر کجا که هستید، با عشق و محبت، بی‌پرده از راستی و درستی سخن بگویید.

۴:۵ گفتگو درباره مسائل زشت و شرم‌آور بقدری معمول است که ما خیلی راحت به این کار مبادرت می‌ورزیم. اما پولس تذکر می‌دهد که سخنان زنده نباید جایی در مکالمات مسیحی داشته باشند چون گفتار کثیف منعکس‌کننده حضور پرشکوه خدا در ما نمی‌باشد. چطور وقتی که سخنان زبان ما دور از ادب است، می‌توانیم خدا را بپرستیم و درباره نیکویی‌های او با دیگران سخن گوئیم (مراجعه کنید به کولسیان ۳:۱۵)؟

۷:۵ پولس نمی‌گوید که ما باید خود را از تمام بی‌ایمانان دور نگه داریم. عیسی به پیروان خود تعلیم داد که گناهکاران را محبت کنند و آنها را بسوی او هدایت نمایند (لوقا ۵:۳۰-۳۲). روی سخن پولس با کسانی است که - چه کلیسایی و چه غیرکلیسایی - رفتارهای بد را توجیه می‌کنند و دوست دارند در همان وضعیت بمانند و به دیگران نیز این رفتارها را توصیه کنند. چنین اشخاصی می‌توانند بسرعت کلیسا را آلوده سازند و اتحاد و هدف کلیسا را به مخاطره اندازند. ما

نور گردند.^{۱۴} از اینرو است که خدا در کتاب آسمانی می‌فرماید: «ای تو که خوابیده‌ای، بیدار شو و از میان مردگان برخیز، و نور مسیح بر تو خواهد درخشید.»

^{۱۵} و ^{۱۶} پس مراقب اعمال و رفتار تان باشید، زیرا در روزهای دشواری زندگی می‌کنیم. به همین جهت، جهالت و نادانی را از خود دور کرده، عاقل و خرداندیش باشید، و از هر فرصتی سود بجوید تا اعمال نیک بجا آورید.^{۱۷} بدون تأمل دست به کاری نزنید، بلکه سعی کنید خواست و اراده خدا را دریابید و مطابق آن زندگی کنید.^{۱۸} از مستی پرهیزید زیرا مستی انسان را به راه‌های زشت می‌کشاند. در عوض از روح خدا پر شوید.

^{۱۹} با یکدیگر درباره خداوند گفتگو کنید و سرودهای پرستشی و مزامیر برای یکدیگر بخوانید. با هم سرودهای روحانی بخوانید و در دل خود برای خداوند آهنگ بسازید و بسرایید،^{۲۰} و همواره برای همه چیز، خدای پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید.

۱۴:۵
اش ۱۹:۲۶ ؛ ۱۷:۵۱ ؛
۱:۵۲ ؛ ۱:۶۰
یو ۲:۵
روم ۵:۴ ؛ ۱۱:۱۳
۱۵:۵
کول ۵:۴

۱۷:۵
اتسا ۳:۴
۱۸:۵
امت ۱:۲۰ ؛ ۳۱:۲۳
یو ۳۷:۳۹-
اقرن ۱۳:۱۲
۱۹:۵
اقرن ۱۴:۲۶
کول ۳:۱۶
بعقو ۱۳:۵

روح‌القدس در اختیار دارد. ما باید هر روزه تسلیم هدایت‌های او باشیم و از قدرت او بهره گیریم. بعضی از اثرات پر شدن از روح‌القدس در ۱۹:۵-۲۱ بیان شده است.

۱۹:۵ در جلسات کلیسای اولیه، مسیحیان از مشارکت با یکدیگر لذت می‌بردند. موضوع صحبت آنها از کتب عهدعتیق (بخصوص مزامیر) گرفته می‌شد. آنها نه تنها درباره مزامیر صحبت می‌کردند، بلکه آنها را می‌سراییدند؛ و سرودهای پرستشی و روحانی را با آنها ترکیب می‌کردند. سده‌های متوالی، مسیحیان سرودهای روحانی را که از متن کتاب‌مقدس گرفته شده بود، سراییده‌اند و خدا را به این شکل پرستیده‌اند.

۲۰:۵ وقتی روحا شکسته می‌شوید، شاید شکرگزاری کردن برای شما در این حالت سخت بنماید. امیدوار باشید چون اگر خدا را دوست بداریم و مطابق خواست و اراده او زندگی کنیم، خدا همه چیز را به نفع ما تبدیل می‌کند (رومیان ۲۸:۸). خدا را شکر نه به‌خاطر مشکلات، بلکه به‌خاطر پایداری که او بوسیله تجربیات مشکل زندگی، در شما ایجاد می‌کند. می‌توانید یقین حاصل کنید که محبت بی‌نقص خدا، شما را در تمامی تجربیات حفظ خواهد کرد.

۱۴:۵ این جمله نقل قول مستقیمی از کتاب‌مقدس نیست بلکه احتمال دارد از یک سرود پرستشی که افسسیان با آن خوب آشنا بودند، گرفته شده باشد. به‌نظر می‌رسد سرود پرستشی مذکور، براساس اشعیا ۱۹:۲۶ ؛ ۱۷:۵۱ ؛ ۱:۵۲ ؛ ۱:۶۰ ؛ و ملاکی ۲:۴ تنظیم شده بود. پولس از افسسیان التماس می‌کند که این وضعیت خطرناک خود را تشخیص دهند و از خواب غفلت بیدار شوند.

۱۵:۵ و ۱۶: پولس با گفتن «در روزهای دشواری زندگی می‌کنیم»، می‌خواهد فوریت عمل را به‌خاطر فراگیر شدن شرارت مورد تأکید قرار دهد؛ ما نیز باید به فوریت آن راغب باشیم چون ما نیز در روزهای دشواری زندگی می‌کنیم. ما باید معیارهای اخلاقی و رفتاری خود را در سطح عالی نگاه داریم، عاقلانه عمل کنیم، و تا آنجا که می‌توانیم، عمل نیک انجام دهیم.

۱۷:۵ دانستن خواست و اراده خدا کافی نیست؛ بلکه باید به آن عمل کنیم. ایمان ما باید با اعمال همراه باشد.

۱۸:۵ پولس مستی ناشی از شراب را که اثرات مضرى بدنال دارد، با پر شدن از روح که اثرات مفیدی به‌وجود می‌آورد، مقایسه می‌کند. موضوع این نیست که چه میزان روح‌القدس داریم، بلکه چه میزان از وجود ما را

روابط زن و شوهر

^{۲۱} به احترام مسیح، مطیع یکدیگر باشید. ^{۲۲} ای زنان، همچنانکه از مسیح اطاعت می‌کنید، از شوهرتان نیز اطاعت نمایید. ^{۲۳} زیرا شوهر سرپرست زن است، همانطور که مسیح سرپرست کلیساست. به همین علت بود که او جاننش را فدا کرد و نجات‌دهندهٔ کلیسا گردید. ^{۲۴} پس شما ای زنان، باید در هر امری با کمال میل از شوهر خود اطاعت کنید، درست همانگونه که کلیسا مطیع مسیح است.

۲۱:۵
۱ پطرس ۵:۵
۲۲:۵
پیدا ۱۶:۳
۲۳:۵
اقرن ۳:۱۱
۲۴:۵
افس ۲:۵

کودکان پسر تا وقتی که بالغ شوند، و زنان و دختران در تمامی طول زندگی‌شان، مطیع رئیس خانواده بودند. پولس بر برابری همه ایمانداران در مسیح، تأکید می‌کند (غلاطیان ۳:۲۸)، اما برای ایجاد برابری، فروپاشی جامعه رومی مدنظر او نیست. بلکه او به تمام ایمانداران توصیه می‌کند که از روی میل و رغبت از یکدیگر اطاعت کنند، زنان از شوهرانشان و همچنین شوهران از همسرانشان؛ بردگان از اربابانشان و همچنین اربابان از بردگان خود. بچه‌ها از والدین و همچنین والدین از بچه‌های خود. اینگونه اطاعت متقابل از یکدیگر، باعث برقراری نظم و صلح در خانواده می‌گردد، و درضمن، محبت و احترام بین اعضای خانواده هم بیشتر می‌گردد.

۲۴-۲۲:۵ گرچه بعضی از مردم با اختصاص دادن قدرت و اختیار بیش از اندازه به شوهران، تعلیم پولس درباره اطاعت کردن را تحریف کرده‌اند، اما ما نمی‌توانیم از این واقعیت فرار کنیم و واقعیت این است که پولس به زنان گفت که از شوهران خود اطاعت کنند. این حقیقت که چنین تعلیمی عامه‌پسند نیست، دلیل موجهی برای کنار گذاشتن آن نمی‌باشد. مطابق تعلیم کتاب مقدس، مرد از لحاظ روحانی رئیس خانواده است و زن تحت سرپرستی او قرار دارد. اما سرپرستی واقعی خانواده در امور روحانی، خدمت است. عیسی که مسیح بود، شاگردان را خدمت کرد، حتی تا شستن پایهای آنان پیش رفت؛ پس شوهران باید همسران خود را خدمت کنند. شوهری که عاقل است و به مسیح احترام می‌گذارد، از نقش خود سوء استفاده نخواهد کرد، و زنی که عاقل است و به مسیح احترام می‌گذارد، سعی نخواهد کرد تا مقام شوهرش را در سرپرستی خانواده، تضعیف کند. اگر زن و شوهر این نگرش را نداشته باشند، در رابطه زناشویی، اختلاف و عدم اتحاد وجود خواهد آمد.

۲۲ و ۲۱:۵ اطاعت واژه‌ای است که اغلب به شکل نادرستی تفسیر می‌شود. اطاعت کردن به معنای «توسری‌خور بودن» نیست. عیسی - که به نام او «هر آنچه در آسمان و بر زمین و زیر زمین است» به زانو درخواهد آمد (فیلیپیان ۱۰:۲) - خواست خود را مطیع اراده پدر ساخت، و ما با نمونه گرفتن از او، به او احترام می‌گذاریم. وقتی ما مطیع خدا می‌شویم، بیشتر می‌خواهیم از دستورات او مبنی بر اطاعت از دیگران، اطاعت کنیم؛ یعنی به حقوق دیگران بیش از حقوق خود اهمیت می‌دهیم. در رابطه زناشویی نیز هم مرد و هم زن برای اطاعت از یکدیگر فراخوانده می‌شوند. اطاعت کردن زن از مرد به این معناست که زن با کمال میل از مرد به‌عنوان رئیس و سرپرست خانواده اطاعت می‌کند. اطاعت مرد از زن به معنای کنار گذاشتن علائق شخصی به‌خاطر توجه به همسر می‌باشد. موضوع اطاعت کردن، بندرت در خانواده‌هایی که زن و شوهر هر دو رابطه مستحکمی با مسیح دارند و هر یک به فکر خوشبختی طرف مقابل هستند، مشکلی ایجاد می‌کند.

۲۶-۲۲:۵ چرا پولس به زنان می‌گوید که از شوهران خود اطاعت کنند و به شوهران می‌گوید زنان خود را دوست بدارند؟ شاید زنان مسیحی که به تازگی در مسیح آزاد شده بودند، اطاعت کردن را امری دشوار به‌شمار می‌آوردند؛ و مردان مسیحی، مطابق رسم رومیها که قدرت نامحدودی را برای سر خانواده قائل بود، عادت نداشتند با احترام و با محبت با زنان خود رفتار کنند. البته هم زنان و هم مردان باید از یکدیگر اطاعت کنند (۲۱:۵)، و همین‌طور باید یکدیگر را دوست داشته باشند.

۲۴-۲۲:۵ در زمان پولس، اکثر زنان، بچه‌ها، و بردگان مطیع رئیس خانواده بودند. برده‌ها تا زمانی که آزاد بشوند،

۲۵ و اما شما ای شوهران، همسران خود را همانطور دوست بدارید که مسیح کلیسای خود را دوست داشت. او حاضر شد جانش را فدای کلیسا کند، تا آن را مقدس و پاک سازد و با غسل تعمید و کلام خدا آن را شستشو دهد،^{۲۷} و به این ترتیب بتواند کلیسای شکوهمند و پاک برای خود مهیا سازد که هیچ لکه و چروک یا عیب و نقصی در آن دیده نشود.^{۲۸} شوهر نیز باید به همین شکل با زنش رفتار کند و او را همچون قسمتی از وجود خود دوست بدارد. زن و شوهر در واقع یکی هستند. پس وقتی شوهری همسرش را محبت می کند، در اصل به خویشتن لطف و محبت کرده است.^{۲۹} و^{۳۰} هیچکس به بدن خود لطمه نمی زند، بلکه با عشق و علاقه از آن مراقبت می کند، همانگونه که مسیح از بدن خود یعنی کلیسا مراقبت بعمل می آورد، کلیسایی که همه ما اعضای آن هستیم.^{۳۱} در مورد یکی بودن زن و شوهر، کتاب آسمانی می فرماید: «مرد پس از ازدواج، باید از پدر و مادر خود جدا شود تا بتواند بطور کامل به همسر خویش پیوندد، و آن دو از آن پس، یکی خواهند بود.»^{۳۲} می دانم که درک این موضوع دشوار است، اما مثال خوبی است برای نشان دادن رابطه ما با مسیح.^{۳۳} بنابراین تکرار می کنم: شوهر باید همسر خود را مانند وجود خود دوست بدارد، و زن نیز باید با اطاعت از شوهر خود، او را احترام نماید.

۲۶:۵

یو ۳:۱۵ : ۱۷:۱۷

تیظ ۵:۳

عبر ۲۲:۱۰

۲۷:۵

افس ۴:۱

کول ۲۲:۱

مکا ۲:۲۱

۲۸:۵

۱ پطر ۷:۳

۲۹:۵

اقرن ۲۷:۱۲

۳۰:۵

اقرن ۱۵:۶

۳۱:۵

پیدا ۲۴:۲

۳۳:۵

۱ پطر ۵:۲ و ۳:۱

نباید از اطاعت کردن از مردی که به این شکل با زنش رفتار می کند، هراسی به دل داشته باشد.

۲۶:۵ عیسی مسیح کلیسا را بوسیله روح القدس پاک می کند. در این مورد، پولس آب را در غسل تعمید، به معنای آب پاک کننده، به کار می برد. شخص ایماندار تعهد می کند که سهمی در روند پاک شدن داشته باشد. آنگاه، روح القدس که کتاب مقدس از الهام اوست، در میان مقدسین کار می کند تا کلیسای مسیح را تقویت کند. همانطور که مسیح کلیسایش را به خود جذب می کند و بعد آن را پرورش می دهد، شوهر مهربان نیز باید طوری از همسرش مراقبت کند که او تقویت و بنا شود.

۳۱-۳۳ پیوند زن و شوهر آن دو را یکی می سازد و سبب می شود که از یکدیگر تأثیر پذیرند. یکی شدن در ازدواج به معنای گم کردن شخصیت خود و پوشیدن شخصیت دیگری نیست. بلکه ازدواج یعنی مراقبت از همسر و توجه کردن به او، درست همان طور که از خودتان مراقبت می کنید؛ کوششی است در سهم شدن در نیازهای انسانی دیگر و کمک به او در شکوفا شدن تمامیت وجودش. در ماجرای خلقت می خوانیم که نقشه خدا این بود که زن و شوهر باید یکی شوند (پیدایش ۲:۲۴)، و عیسی نیز به این نقشه اشاره می کند (متی ۱۹:۴-۶).

۲۵:۵ بعضی از مسیحیان به خاطر توصیه ای که پولس در اقرنتیان ۷:۳۲-۳۸ می کند، بر این باورند که نگرش پولس در باره ازدواج منفی است. اما این آیات از رساله افسسیان، ارزش والایی برای ازدواج قائل می شود. در اینجا، ازدواج عملی الزامی یا راهی برای فرونشاندن آتش شهوت به شمار نیامده است، بلکه رابطه بین مسیح و کلیسایش را توصیف می کند! اما چرا گفته پولس در اقرنتیان درباره ازدواج ظاهراً با آنچه اینجا درباره ازدواج بیان می کند، فرق دارد؟ توصیه پولس در اقرنتیان مختص فوریتی است که دوره جفا و شرایط بحرانی ایجاب می کند. توصیه پولس به افسسیان بیشتر بر جنبه الهیاتی آن استوار است. ازدواج از نظر پولس، پیوندی مقدس، نمادی از زندگی، و رابطه ای با ارزش است که نیاز به هم فکری و مسؤولیتی فداکارانه دارد.

۲۵:۵-۳۰ تعداد کلماتی که پولس خطاب به مردان برای دوست داشتن همسرانشان به کار می برد، دو برابر کلماتی است که خطاب به زنان برای اطاعت کردن از شوهرانشان صرف می کند. یک مرد چطور باید همسرش را دوست داشته باشد؟ (۱) او باید با کمال میل همه چیز را فدای همسرش کند. (۲) تأمین رفاه همسر باید برای مرد اهمیت اساسی داشته باشد. (۳) او باید به همان شکلی که از بدنش مراقبت می کند، از او مراقبت کند. هیچ زنی

فرزندان و والدین

ای فرزندان، پدر و مادر خود را اطاعت کنید که این کار درستی است، زیرا خداوند اختیار زندگی شما را به دست ایشان سپرده است. ^۱ نخستین حکم از «ده فرمان» که با وعده همراه می‌باشد، اینست که «پدر و مادر خود را احترام نما!» ^۲ و وعده‌ای که خدا داده، اینست که اگر احترام پدر و مادر خود را نگاه دارید، عمری طولانی و با سعادت خواهید داشت. ^۳ در اینجا سخنی نیز با شما پدر و مادرها دارم: فرزندانان را بیش از حد سرزنش نکنید، مبادا دلگیر و عصبی شوند. ایشان را آنطور که خداوند می‌پسندد، با محبت تربیت کنید، و از کلام خدا ایشان را پند و نصیحت دهید.

۱:۶

امت ۲۲:۲۳

کول ۲۰:۳

۲:۶

خرو ۱۲:۲۰

متی ۴:۱۵

۴:۶

کول ۲۱:۳

غلامان و اربابان

ای غلامان، از اربابان در این دنیا با ترس و احترام اطاعت نمایید و ایشان را از صمیم قلب خدمت کنید، با این تصور که مسیح را خدمت می‌کنید.

۵:۶

کول ۲۲:۳

۴:۶ هدف از تربیت فرزندان، دلسرد کردن یا صدمه رساندن به آنها نیست، بلکه هدف کمک به رشد آنان است (همچنین مراجعه کنید به کولسیان ۳:۲۱). انجام وظیفه پدر و مادری در حق فرزندان کار آسانی نیست، بلکه مستلزم صبر زیادی است تا بتوان آنها را در محبت و احترام به مسیح بزرگ کرد. دلگیر ساختن و عصبانی کردن فرزندان به معنای تربیت کردن آنها نیست. والدین باید با محبت با آنها مدارا کنند، و همان رفتار محبت‌آمیزی را با فرزندانشان داشته باشند که عیسی با دوستان خود داشت. این نحوه تربیت، در رشد فرزندان و تصویری که از خداوند در ذهن خود خواهند داشت، بسیار مهم است.

۵:۶ برده‌ها قسمت مهمی از جامعه رومی را تشکیل می‌دادند. تخمین زده شده که در زمان نگارش نامه، میلیونها برده در امپراطوری روم وجود داشته است. از آنجایی که بسیاری از بردگان و اربابان، مسیحی شده بودند، کلیسای اولیه می‌بایست به‌طور مشخص نحوه ارتباط بردگان با اربابان و بالعکس را تعیین می‌کرد. بیان پولس طوری است که نه برده‌داری را محکوم می‌کند و نه آن را نادیده می‌گیرد. او به بردگان و اربابان می‌گوید که چطور همچون خانواده‌های مسیحی با هم زندگی کنند. در زمان پولس، زنان، کودکان، و بردگان از حقوق بسیار کمی برخوردار بودند. اما در کلیسا آزادی‌هایی داشتند که در جامعه از آن محروم بودند. پولس دستورالعمل‌های قاطعی به کسانی که مسؤولیت‌هایی در جامعه برعهده داشتند می‌دهد، یعنی به شوهران، والدین و اربابان.

۱-۴:۶ اگر ایمان ما به مسیح واقعی باشد، معمولاً خود را در خانواده نشان می‌دهد، یعنی در رابطه ما با کسانی که ما را بیش از دیگران می‌شناسند. فرزندان و والدین مسؤولیتی در قبال یکدیگر دارند. فرزندان باید به والدین خود احترام بگذارند، حتی اگر آنها پرتوقع و بی‌انصاف باشند. والدین باید با مهربانی با فرزندانشان رفتار کنند، حتی اگر فرزندان نامطیع و بد باشند. البته والدین و فرزندان مسیحی، در عمل رابطه‌ای محبت‌آمیز با یکدیگر دارند و ملاحظه یکدیگر را می‌کنند. این رابطه وقتی برقرار می‌شود که هم والدین و هم فرزندان منافع دیگری را در اولویت قرار دهند. این زمانی میسر می‌شود که آنها از یکدیگر اطاعت کنند.

۲ و ۱:۶ بین اطاعت کردن و احترام گذاشتن فرقی وجود دارد. اطاعت کردن یعنی انجام هر آنچه که طرف مقابل می‌گوید؛ احترام گذاشتن یعنی محبت کردن و عزت گذاشتن. فرزندان باید تا وقتی مطیع والدین باشند که تحت قیمومیت آنان هستند، اما وظیفه آنها در احترام گذاشتن به والدین مادام‌العمر است.

۳:۶ در بعضی جوامع به سالخوردگان احترام می‌گذارند، تعالیم آنها را محترم می‌شمارند، طبق نظر آنان عمل می‌کنند، و رفاه و رضایت خاطر آنان را فراهم می‌سازند. مسیحیان باید اینگونه عمل کنند. کسانی که سالخوردگان را باری بر دوش خود نمی‌دانند و به آنان احترام می‌گذارند، از عمر طولانی به‌عنوان برکت ناشی از این عمل برخوردار خواهند شد.

۶:۶
کول ۲۲:۳ و ۲۳
۸:۶
روم ۶:۲
۱۰:۵ قرن ۲
کول ۲۴:۳

طوری نباشد که وظایف کاری خود را فقط در حضور ایشان خوب انجام دهید، و وقتی نیستند شانه خالی کنید. بلکه همچون خادمین مسیح که خواست خدا را با جان و دل انجام می‌دهند، همیشه وظیفه خود را انجام دهید.^۷ با عشق و علاقه کار کنید، درست مانند آنکه برای خداوند کار می‌کنید، نه برای انسان.^۸ فراموش

سلاح‌های خدا برای ما	اسلحه	موارد استفاده	کاربرد آن
ما درگیر نبردی روحانی هستیم. همه ایمانداران خود را در معرض حملات شیطان می‌یابند، چون دیگر هواخواه شیطان نیستند. به همین دلیل، پولس به ما می‌گوید که از یک‌یک سلاح‌های خدا استفاده کنیم تا بتوانیم حملات شیطان را دفع نماییم و به کمک همه آنها به خدا وفادار بمانیم.	کمر بند محکم	راستی	شیطان با دروغ می‌جنگد، و گاهی دروغهای او، راست به نظر می‌آید؛ اما فقط ایمانداران راستی خدا را دارند که بوسیله آن می‌توانند دروغهای شیطان را مغلوب سازند.
	زره	عدالت خدا	شیطان اغلب به قلب ما، یعنی مرکز احساسات، ارزشهای شخصی، و ایمان ما، حمله می‌کند. عدالت خدا، زرهی است که از قلب ما محافظت می‌کند. او ما را عادل می‌سازد چون ما را دوست دارد و پسرش را فرستاد تا به خاطر ما بمیرد.
	کفش	آمادگی در رساندن پیام انجیل	شیطان سعی دارد این فکر را در ما القا کند که گفتن پیام انجیل به دیگران، کاری بی‌ارزش و بی‌فایده است. شیطان می‌گوید که رساندن پیام به دیگران، مسؤولیت بسیار سنگینی است و علاوه بر آن پاسخهای منفی که مردم به آن می‌دهند، از شمارش خارج است. اما «کفشهایی» که خدا به ما می‌دهد، ما را بر می‌انگیزد تا به اعلام پیام صلح واقعی که خدا مهیا کرده است ادامه بدهیم، پیامی که هر شخصی نیاز به شنیدن آن دارد.
	سپر	ایمان	آنچه که ما می‌بینیم، حملات شیطان است که بصورت توهین‌ها، ایجاد موانع در رشد ما، و وسوسه جلوه‌گر می‌شود. اما سپر ایمان ما را از تیرهای آتشین شیطان در امان نگاه می‌دارد. اگر دید خدا را داشته باشیم، می‌توانیم به ورای اوضاع و شرایط بنگریم و بدانیم که پیروزی نهایی از آن ماست.
	کلاهخود	نجات	شیطان سعی دارد در ما نسبت به خدا، عیسی و نجاتمان شک ایجاد کند. کلاهخود از افکار ما محافظت می‌کند تا نسبت به کار نجات‌بخش خدا برای ما، شک نداشته باشیم.
	شمشیر	روح، کلام خدا	شمشیر تنها سلاح دفاعی است که در فهرست اسلحه آمده است. وقت‌هایی پیش می‌آید که ما باید از خود در مقابل شیطان دفاع کنیم. وقتی وسوسه می‌شویم، باید به حقیقت کلام خدا ایمان داشته باشیم.

۷:۶ و ۷ دستورالعمل‌هایی که پولس می‌دهد، تأییدی است بر احساس مسؤولیت شغلی و صداقت در انجام کاری که به شخص محول می‌شود. کارمند مسیحی باید طوری کار کند که گویی مسیح مدیر اوست، و کارفرمای مسیحی باید با احترام و انصاف با کارمندان خود رفتار کند. آیا شما اطمینان دارید که کارتان را به

بهترین نحو انجام می‌دهید، چه ریاستان بالا سرتان باشد چه نباشد؟ آیا سخت و با علاقه کار می‌کنید؟ فراموش نکنید که مهم نیست برای چه کسی کار می‌کنید، و مهم نیست چه کسی برای شما کار می‌کند؛ نهایتاً تنها کسی که می‌خواهید او را خشنود سازید، پدر شما در آسمان است.

نکنید که چه غلام باشید چه آزاد، برای هر عمل نیکو که انجام می‌دهید، از خداوند پاداش خواهید گرفت.

^۹ و شما اربابان، با غلامان و زیردستان خود درست رفتار کنید، همانطور که به ایشان نیز گفتم که با شما درست رفتار نمایند. آنان را تهدید نکنید. فراموش نکنید که شما هم غلام هستید، غلام عیسی مسیح. شما هر دو یک ارباب دارید و او از کسی طرفداری نمی‌کند.

۹:۶
ایو ۱۳:۳۱ و ۱۴
کول ۱:۴

پوشیدن تمامی اسلحه‌های خدا

^{۱۰} در خاتمه از شما می‌خواهم که از قدرت عظیم خداوند در درون خود، نیرو بگیرید و زور آور شوید! ^{۱۱} خود را با تمام سلاح‌های خدا مجهز کنید تا بتوانید در برابر وسوسه‌ها و نیرنگ‌های شیطان ایستادگی نمایید. ^{۱۲} بدانید که جنگ ما با انسانها نیست، انسانهایی که گوشت و خون دارند؛ بلکه ما با موجودات نامرئی می‌جنگیم که بر دنیای نامرئی حکومت می‌کنند، یعنی بر موجودات شیطانی و فرمانروایان شرور تاریکی. بلی، جنگ ما با اینهاست، با لشکرهایی از ارواح شرور که در دنیای ارواح زندگی می‌کنند.

۱۱:۶
روم ۱۲:۱۳
اتسا ۸:۵
۱۲:۶
افس ۱۰:۳

^{۱۳} بنابراین، از یک‌یک سلاح‌های خدا به هنگام حمله دشمنان، شیطان، استفاده کنید، تا بتوانید حمله‌های او را دفع نمایید و در آخر، بر پایهای خود محکم بایستید. ^{۱۴} اما برای این منظور، «کمر بند محکم راستی» را به کمر ببندید و «زره عدالت خدا» را در بر نمایید. ^{۱۵} «کفش انجیل آرامش بخش» را به پا کنید تا به

۱۳:۶
یعقو ۷:۴
۱۴:۶
اش ۵:۱۱ ؛ ۱۷:۵۹
اتسا ۸:۵
۱۵:۶
اش ۷:۵۲

سقوط کرده‌ای هستند که شیطان بر آنها تسلط دارد. آنها موجودات خیالی نیستند، بلکه واقعی هستند. ما با سپاه قدرتمندی روبرو هستیم که هدفش مغلوب ساختن کلیسای مسیح است. زمانی که ما به مسیح ایمان می‌آوریم و به کلیسای او ملحق می‌شویم، این موجودات دشمن ما می‌شوند، و هر وسیله‌ای را به کار می‌گیرند تا ما را از مسیح دور کنند و دوباره اسیر گناه بسازند. گرچه پیروزی ما حتمی است، اما درگیر جنگ هستیم تا وقتی که مسیح باز گردد، چون شیطان دائماً در ستیز با تمام کسانی است که هواخواه خداوند هستند. برای مغلوب کردن شیطان، ما نیاز به قدرتی آسمانی داریم، و خدا این نیاز را با روح‌القدس که در ماست و سلاح‌های خدا که پیرامون ما هستند، برطرف کرده است. وقتی احساس یأس می‌کنید، سخنی را که عیسی به پطرس فرمود، به یاد آورید: «من بر روی این صخره، کلیسای خود را بنا می‌کنم، و قدرتهای جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود» (متی ۱۶:۱۸).

۹:۶ گرچه مسیحیان ممکن است روی زمین متعلق به سطوح مختلف جامعه باشند، اما همه ما در برابر خدا یکسان هستیم. او از کسی طرفداری نمی‌کند؛ هیچ کس مهم‌تر از دیگری نیست. پولس در نامه به فلیمون بر همین نکته تأکید می‌کند: فلیمون ارباب و انیسیموس، برده او، از نظر خدا با هم برادرنند.

۱۰:۶-۱۷ ما در زندگی مسیحی با نیروهای قدرتمند شرارت با فرماندهی شیطان، در نبرد هستیم (مراجعه کنید به ۱ پطرس ۵:۸). برای ایستادگی در برابر حملات او، باید بر قوت خدا متکی باشیم و از یک‌یک سلاح‌های او استفاده کنیم. پولس این توصیه را نه فقط به کلیسا، یعنی بدن مسیح، بلکه به تک‌تک اعضای کلیسا می‌کند. تمامی بدن باید مسلح شود. وقتی «با فرمانروایان شرور تاریکی که بر دنیای نامرئی حکومت می‌کنند»، پیکار می‌کنید، با اتکا به کلیسا که قدرتش را از روح‌القدس می‌گیرد، بجنگید.

۱۲:۶ موجودات شیطانی، فرمانروایان شرور تاریکی، و لشکرهایی از ارواح شریر، انسانها نیستند، بلکه فرشتگان

همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه اعلام نمایید.^{۱۶} «سپر ایمان» را نیز بردارید تا در مقابل تیرهای آتشین شیطان محفوظ بمانید.^{۱۷} «کلاه خود نجات» را بر سر بگذارید و «شمشیر روح» را که همان کلام خداست، بدست بگیرید.

^{۱۸} همیشه دعا کنید! در دعا از خدا آن چیزهایی را بخواهید که مطابق خواست روح القدس است. مسایل و نیازهای خود را به او بگویید، و برای همه ایمانداران با اشتیاق زیاد و جدیت دعا کنید.^{۱۹} برای من نیز دعا کنید تا وقتی با دلیری با دیگران درباره خداوند سخن گویم و شرح می‌دهم که چگونه غریبه‌دیان نیز می‌توانند نجات پیدا کنند، خدا کلمات مناسب را به من بدهد.^{۲۰} در واقع، بسبب اعلام همین پیغام است که در زندان بسر می‌برم. اما دعا کنید که حتی در زندان نیز با شجاعت و آنطور که باید، درباره مسیح سخن بگویم.

سلام‌های پایانی

^{۲۱} «تیخیکوس» برادر عزیز ما و خدمتگزار وفادار خداوند، از احوال من و از آنچه می‌کنم، شما را آگاه خواهد ساخت.^{۲۲} او را فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال ما با خبر شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردید.

^{۲۳} دعا می‌کنم که خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح، به شما برادران عزیز آرامش و محبت و ایمان عطا کند.^{۲۴} فیض مسیح نصیب تمام کسانی باشد که با خلوص نیت، خداوند ما عیسی مسیح را دوست می‌دارند.

۱۶:۶
۱ یو ۴:۵
۱۷:۶
اش ۱۷:۵۹
یو ۶:۶
۱ تس ۵:۸
عبر ۱۲:۴
۱۸:۶
روم ۲:۶
فیل ۴:۶
کول ۲:۴
۱۹:۶
کول ۴:۳ و ۴

۲۱:۶
اعما ۴:۲۰
۲ تیمو ۱۲:۴
تیط ۱۲:۳
۲۲:۶
کول ۸ و ۷:۴
۲۳:۶
۱ تس ۱۶:۳

برساند. دانستن نقشه ابدی خدا برای زندگی خود، به ما کمک می‌کند تا شرایط دشوار را با سرافرازی پشت سر بگذاریم.

۲۱:۶ به تیخیکس، همچنین در اعمال ۴:۲۰؛ کولسیان ۷:۴؛ ۲ تیموتائوس ۱۲:۴؛ و تیطوس ۱۲:۳، اشاره شده است.

۲۴:۶ این نامه برای کلیسای افسس نوشته شد، اما مضمون آن طوری بود که برای انتشار در بین کلیساهای دیگر نیز مناسب بود. در این رساله، پولس مقام برتر مسیح را آشکار می‌سازد، اطلاعاتی درباره ماهیت کلیسا و نیز نحوه زندگی اعضای کلیسا می‌دهد، و بر اتحاد همه ایمانداران، چه مرد، چه زن، چه والدین، چه کودکان، چه اربابان، چه بردگان، بدون توجه به جنس، ملیت، یا طبقه اجتماعی، تأکید می‌گذارد. خانه و کلیسای جاهایی هستند که مسیح گونه در آنها زندگی کردن دشوار است، چون خویشتن واقعی ما برای کسانی که ما را بهتر از دیگران می‌شناسند، آشکار می‌شود. داشتن رابطه نزدیک با اشخاص نامناسب می‌تواند مشکل آفرین شود و یا باعث عمیق شدن ایمان و بیشتر شدن توکل به خدا گردد. ما با اطاعت بی‌چون و چر از رهبری مسیح و خدمت فروتنانه به یکدیگر، می‌توانیم اتحاد را در کلیساهای خود تقویت کنیم.

۱۸:۶ چطور شخص می‌تواند همیشه دعا کند؟ یکی از راهها این است که در طول روز، دعاها را کوتاه و مختصری برای هر چیزی که به‌طور معمول با آن روبرو می‌شوید، داشته باشید. راه دیگر این است که نظام زندگی خود را بر اساس خواسته‌ها و تعالیم خدا پایه‌ریزی کنید که در این صورت خود زندگی شما به دعا تبدیل می‌شود. لازم نیست خود را از دیگران و از کار روزانه کنار بکشید تا بتوانید «همیشه» دعا کنید. در دنیایی که مردم به عمل پر قدرت خدا نیازمندند، زندگی شما می‌تواند به دعا مبدل شود و دعای شما زندگی‌تان باشد.

۲۰:۶ پولس که در زندان بود، امیدوار و پیروز، نامه‌های پر قدرت و تشویق‌آمیزی می‌نوشت. پولس از افسسیان نخواست تا برای آزادی او از زندان دعا کنند، بلکه تا بتواند علیرغم محبوس بودن در زندان، با شجاعت درباره مسیح سخن بگوید. خدا در هر شرایطی می‌تواند ما را به کار ببرد تا اراده او را به‌جا آوریم. حتی وقتی دعا می‌کنیم تا خدا اوضاع و شرایط حاکم بر زندگی ما را عوض کند، باید دعا کنیم که او نقشه‌اش را در ما، در هر وضعی که قرار داریم، به کمال